

לשפט הרצח המסעי את
אמריקה כולל ילדה קתולית
אמצח בת 6 חודים יהודים
מלכות מלכות מלכות

מגזין מאוחרת

חיים גורי באודסה הקטנה ירון לונדון עם ירמיהו יובל
טולמה בפירבלט על איזבל אדג'אני אדוארד סעי
עם ערפאת וחמן איגבר על פליי האחרון

דיסנילנד, שוקולד חדש של עליית הוא
 חגיגה אמיתית. הקוביות שלו דווקא
 משולשות ועל כל קובית שוקולד
 מוטבעת דמות שובבה של וולט דיסני.

ועכשיו שוקולד דיסנילנד במבצע היכרות מדהים! 20 ילדים יוכלו לקבל שוקולד חינם כל השנה, 30 חפיסות בחודש 360 שוקולדים בשנה!!!
ועוד פרסים נהדרים! 100 סטים של מצעי מיטה "נילי" עם דמויות מיקי ומיני ■ 1000 סיכות מצוירות עם גיבורי וולט דיסני.
איך זוכים: שלח במעטפה 8 עטיפות של שוקולד דיסנילנד, רשום את שמך, כתובתך ומספר הטלפון שלך, השלם את הסיסמא "טוב לי עם ושלה למבצע "דיסנילנד"
 ת.ד. 1223 תל אביב 81012. ההגרלה תערך ב-1.8.88 בנכחות נציגי עליית והוא חשבוני. ההשתתפות אסורה על עובדי עליית ועובדי משרד הפרסום.

שוקולד חינם כל השנה!

עלית

הכרזת אסון

עכשיו התענוג גדול עוד יותר

גלידת חלב

עכשיו עד

15%
הנחה

גלידת חלב
במגוון טעמים
להשיג עכשיו
ברשתות השיווק.

גלידת חלב. בעונג רב.

מכסחים מדפים

עד 60% הנחה לרגל ספירת המלאי

בקבוק שמפניה חנים

שולחן אוכל מודיק דגם 943
מסגרת מתכת ומשטח זכוכית
במקום 480 ש"ח רק 245 ש"ח

בוגיות מדפים ממתכת כסעון חיי טק
חוצרת איטליה
במקום 385 ש"ח רק 275 ש"ח

כסאות אוכל בודדים
החל מ-45 ש"ח

התצוגה בחיפה

מערכת ישיבה לילך
בריפוד קטיפה מעלה 3+2+1
במקום 2,450 ש"ח רק 1,950 ש"ח

מערכת ישיבה דגם דפנה 3+2+1
במקום 4,310 ש"ח רק 2,500 ש"ח

מערכת ישיבה דגם ויגה
במקום 4,050 ש"ח רק 2,500 ש"ח

מערכת ישיבה מעורר דגם אשור מאיטליה
במקום 6,210 ש"ח רק 4,650 ש"ח

המזרים עור תשלום במומן ואינם כוללים הובלה
אפשרות להסיר 4 תשלומים פרטים במקום.

אופנת גברים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

אופנת נשים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

משוה תוסס בפינאש

בקבוק שמפניה חנים
יינתן **במעדניה** על קניית יינות
ומשקאות חריפים מעל 100 ש"ח

ס'מבטיה באמבטיה

25% הנחה על כל אביזרי האמבטיה

כל ההצעות עד גמר המלאי

סוחבים סוחבים

עד 40% הנחה על כל ציוד המחנות
בקופה העליונה

אופנת גברים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

אופנת נשים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

חונים חנים

שני חניה חנים על כל קניית מעל 50 ש"ח
שניים חניה חנים על כל קניית מעל 70 ש"ח
משעה 16:00 ואילך חנוה חנים על כל קניית.

פתוח במוצאי שבת
18:30 - 22:00

שעות הפתיחה

ביום א' 11:00 - 18:00
כל-ב' שלום תיא - 09:00-13:00
כל-ב' שלום חיפה - 14:00-19:00

הדיסקוטה הפרטי שלך

רדיו-טייפ משולב עם אקוליוור עם יכולת הקלטה
ושידור של 2 קסטות
במקום 990 ש"ח רק 730 ש"ח

ב-4 תשלומים שווים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

אופנת גברים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

חונים חנים

שני חניה חנים על כל קניית מעל 50 ש"ח
שניים חניה חנים על כל קניית מעל 70 ש"ח
משעה 16:00 ואילך חנוה חנים על כל קניית.

פתוח במוצאי שבת
18:30 - 22:00

שעות הפתיחה

ביום א' 11:00 - 18:00
כל-ב' שלום תיא - 09:00-13:00
כל-ב' שלום חיפה - 14:00-19:00

הדיסקוטה הפרטי שלך

רדיו-טייפ משולב עם אקוליוור עם יכולת הקלטה
ושידור של 2 קסטות
במקום 990 ש"ח רק 730 ש"ח

ב-4 תשלומים שווים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

אופנת גברים

הזדמנות חד פעמית
סוטרטים מדליקים מאיטליה
במקום 79.90 ש"ח רק 29.90 ש"ח

קנה שני סוטרטים
ושלם רק 49.90 ש"ח

מכנסי צמר אופנתיים
במקום 99 ש"ח רק 59.90 ש"ח

חולצות בד ספורטיביות
במקום 74.90 ש"ח רק 49.90 ש"ח

סוודרים מיקוא בצבעים אופנתיים
במקום 79.90 ש"ח רק 34.90 ש"ח

משהו קורה בכל-בו שלום

פי 2

**שיטת הקילוויטין®
להרזיה ולפירוק
השומנים.**

סוהלים טרי, בנקאי, הפחית 8 קילו ב-10 ימים. רעיותו אורלי, פקירת בנק, הפחיתה 13 קילו ב-20 יום. הם עשו זאת יחד, בשיטת הקילוויטון הבלברית למרזי מורית.

לרזות מהר יותר

בלי לוותר על האובל. זהו יסודה של נוסחת הקילויטיסן המהפכנית. נוסחה שהיא סוד הגיזרה מעוררת הקנאה של עשרות אלפי אירופאים ואמריקנים.

שיטת הקילוייטין פותחה בשווייץ על ידי צוות רפואי בראשותו של ד"ר לנרמן ומיצרת על ידי חברה העוסקת באינזימים

מרכזי מורית.

היא משלבת מרכיבים תזונתיים חיוניים עם מרכיבים להרזיה מהירה ולפירוק השומנים. כדי שתוכלו לאכול מהביל ולרזות. בלי להתאמץ.

קילווייטין®. הנוסחה

המרצה לפני הארוחה

שיטת הקלוויסטי מותאמת לנתוניו ע"י
הצוות הרפואי של מרזי מורית ומשתלבת
בתבנית ההרזיה שלך בין הארוחות. השיטה
בוללת:

ביסקויט ההרזיה חכפול (במילוי שוקולד
שוויצרי טעים) - למיוע בהלך המסת
חשומנים והענקת תחושת שובע.

- כמוסות לפירוק השומנים - עם תמציות טבעיות מיוחדות להרזיה.
- משקה עשיר במינרלים וויטמינים -

לעיכוב ספיגת הפחמימות וזרח פידוק
הפסולת מהגוף.

תוצאות פי 2 -

בשמרזים בשניים

ההרזיה, רק ההוכחות מדברות. זוגות רבים
ברלו במרזי מורית, בתוך התאמת
תחפזית להרגלים המשותמים של בני הזוג
במחיר זוגי מיוחד.
כל זמן קצר, ובמלות:

זייג עכשיו או שלח אלינו
גת התלוש

סהרליס אודלי
ממבשרת ירושלים,
רח' השלום 56

הפחיתה 13 ק"ג ב-20 יום
הצירה 41 ס"מ בהיקפים
משקל התחלתי: 71 ק"ג
משקל בסיום: 58 ק"ג

סתרלים טדי
בבית ירושלים,
רח' השלום 56

הפחית 8 ק"ג ב-10 ימים
צד 12 ס"מ בחיקמי חכרס
משקל: חתולתי: 80 ק"ג
משקל בסיום: 72 ק"ג

האם הוא גדל בסביבה בטוחה?

תנוקות. ילדים. הדבר המרגש ביותר שהחיים מציעים. מרגע שנולדו הם תולים בנו עיניים גדולות, אוהבות ובוטחות, הם תלויים בנו ומאמינים בנו, ואנחנו רוצים לתת להם הכל. חום, אהבה, ביטחון.

וכשמדובר בביטחון מדובר בראש וראשונה במוצרים המקיפים את התינוק. הם הסביבה היומיומית שלו, הם שצריכים להגן עליו ולכן הם חייבים להיות מ"בית טוב".

הם שצריכים להגן עליו, ולכן הם חייבים להיות מביטחון. כל מוצר ומוצר עובר בדיקה
הגשת שילב איכות המוצרים ובטיחותם עומדים בראש סולם החשיבויות. כל מוצר ומוצר עובר בדיקה
מפחית ע"י מחלקת בקרת האיכות של הרשת. בכל חנות עומדים לעזרתכם צוות יועצים בעלי הכשרה
מקצועית מיוחדת, העוזרים לכם לבחור את פריטי הציד הנכונים שהתינוק זקוק להם — מרגע שנולד ועד
גיל הגן. רשת שילב מלווה אתכם גם לאחר הקניה ומספקת לכל מוצר אחריות, שירות וחלפים לאורך שנים.
בשילב מאמינים שלכל ילד מגיע כל הביטחון האפשרי.

שילב

טוב שקנינו

מרזי מורית
רואים תוצאות

וְהָיָה מִן הַיּוֹם הַזֶּה
רוֹאִים תּוֹצְאֵת

990
ש"ח

שמיח מקיד לקיד ועל הקיד

בוא ליהנות שטיתו ראובן! חרשת תגדלה ביתוך בשראל
לשטיתים מקור לקר.
מיתב תוצרתה תחולות. מבחר משעו של 400 סוטים
סוטים של שטיתים מקור לקר 2500 ננזוים סוטים.
תוהידים בשראל עם שטיתים מקור לקר דוחי תחמים!
תחדו קרים וסלונים.
קטנים: סעסון בברוקלין אור שווקה של מכן תחמים
הישראל ומוחמים תכנים תגיות משרדים אולמות ובני
מלון.
עכשיו במחירי מבעול!
לדלומה: (המחירים תוללים מ.מ.ס.)
"מרינה" (חוללה) סטים בשלל בעצמים
בסוקום 30 שר - 9.90 שרל לחד.

שנתיח מקיר לקיר - הרבה יותר משנתיח.

רשת שטיחי ראובן
בניין ירושלים השטיחים בישראל

פתיחת תקוה, קרית אריה שנקר 11 (ליד עץ הזית) ■ תל-אביב העליה 11, מינת לוינסקי

מחלקת אדריכלים ומרוקסטים:
פזריסקה, קרית גת, תל אביב (קרית גת)
טל 03-9230405-6
לפגישות ולקניסטים
או בראיונות 03-9230405
ד' מנחם

זמנת השחרור סטיה ראובן, אסטרקד 41.
 נסל'א סטיה ביה ילדן א חשית חות.
 חל'אבוב, סטיה אסטרקד, דין 99.
 סטיה, יהודה בטרסוב 54.
 יהודה, טרסוב 42.
 מרדך חשיתים והקדושים, דין 13.
 סטיה מרדך, דיונה סטיה.

• דקות, קשר השקט
התורה והקשר שיהיה שם, והקשר הזה
קריאתו לא ידוע שם, עד לרשע
קריאתו לא ידוע שם, והקשר הזה
והקשר הזה, והקשר הזה, והקשר הזה
• שם, וזה שם, וזה שם

• ארבעה עשר יום
 • ויחזור אל ביתו
 • ויחזור אל ביתו
 • ויחזור אל ביתו
 • ויחזור אל ביתו

• סטירה ורמון, דב 14
 • חיפה • קינן, חרצל 28
 • קינן, חרצל 28
 • מנחם חסיד, ירמל
 • מנחם חסיד, ירמל

פנים מורשים לעיתים מקור
 אשדוד ששמו צופה כים אשר תעשים
 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה
 אשדוד ששמו צופה כים אשר תעשים
 אלה אלה אלה אלה אלה אלה אלה

44 סנפים ועוד כ-200 תחיות נסמכות ברחבי הארץ. פתוח במוצ"ש

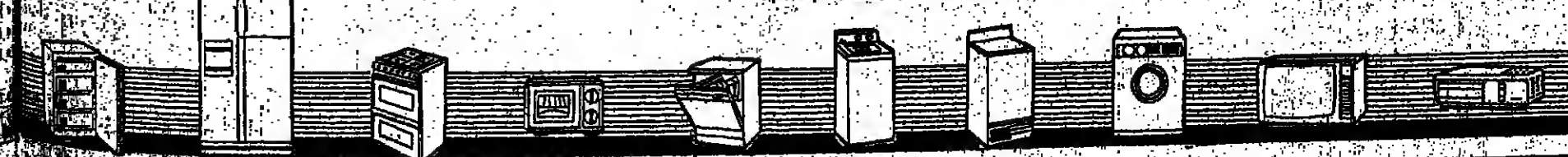
בישראל יש רק מכונית כביסה אחת.

סופר לורד 799 - 1610 ש"ח

★ סופר לורד 799 עם כל השכלולים והחידושים של שנות ה-2000.

קריסטל - מוצר איכותי ואמין, ניתן להשיג אך ורק בחנויות המובחרות - סוכני קריסטל המומלצים

[illegible]

30

אודסה הקטנה

ביקור אצל היהודים הנושדים
בברייטון ביני, קצה ברוקלין. כמו
במנהרת הזמן, אני מושלך אחורה
אל מקום אחר ותקופה אחרת
• חיים גורי

32

אביגיל רביץ

יש לה 12 ילדים, היא בוגרת
מכללה יוקרית בארה"ב, בחורה
להיות עקרת בית ויש לה בעל
ח"כ. מ'ו בנובמבר, השתנו חייה
• שושנה חן

34

"הזקן" שלהם

ראיון עם יאסר ערפאת - לפני
ז'נבה. "עם הזיפים, והגוף הקטן,
והמשקל העודף, והדיבור השוצף,
הוא מסמל את פלשתיין"
• אדוארד סעיד

39

ילדה יפה

שרון עוזיאל, דוגמנית ממושב
חניאל, היא תגלית השנה. תגלית
פרטית של צלם האופנה מנחם עוז
• נורית בתי-יער

40

הראיין

"אונטר וויסטע", סרט חדש של
פליני, יוצא לאקרנים. למי שאהב
את דולצ'ה ויטה, מחכה הפתעה
• נחמן אינגבר

45

בראון מנגן טנבן

לואיג'י טנבן, אחד
המשוררים מוסיקאים החשובים
באיטליה של שנות ה-60, זוכה
לתחייה מוסיקלית מחודשת.
בזכותו של סטיבן בראון
• אופרה קורד, נואם קוקטור

Newsweek

A Tale of Abuse

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

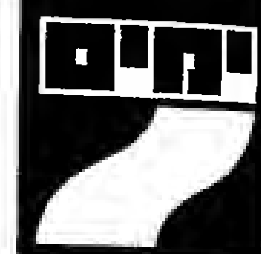
The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

The Horrifying
Steinberg Trial

10

משפט העשור

לואל שטיינברג, עו"ד יהודי, הרג
את ילדתו המאומצת בת ה-6.
המשפט של מסעיר את אמריקה
• צדוק יהוקאלי

16

נעורי ורדליה

הפסיכולוגית ורדה רויאלי-ולטי
והסופר אמנון ז'קונט - סיפור
אהבה. אנטומיה של יחסים מחוץ
למסגרת הנישואין • ירמי עמיר

20

שפינוזה במשל

עם התפעת ספרו "שפינוזה וכופרים
אחרים", פרופ' ז'מיהר יובל מנסה
להפיץ את הרעיון, שאין רק דרך
אחת ויחידה להיות יהודי
• ירון לונדון

22

מרט הייה

חמש שנים חלמה השחקנית
הצרפתית איזבל אד'אמי לעשות
סרט על חייה המופלאים של קמי
קלוד. התוצאה זוכה להצלחה
בבימוי גרמני • שלמה פרידלנד

26

אדרון הפועלים

חלמי בזכוכי, רצף בסולל בונה
צמח תרבותי. ראשית
למצאלי תחלופים זולים יותר
• אריאלה הינגל-הופמן

**היום מתחילה
המכירה השנתית
של קסטרו.
כל מוצר
ראשון בסדרה
ימכר ב-**

הנחה! 50%

אחרת בשעה - פספסת.

בהנחות של 20%

בזכותן היתה לנו שנה נהדרת.
ולכן, לקראת סוף שנת הכספים
החלטנו להכריז על מבצע
שפרם היה כמותו בישראל.
החל מהבוקר במשך כל השבוע
כל מוצר ראשון בסדרה (אשר יסומן
בתווית אדומה) ימכר ב-50% הנחה
מהמחירון המסומן.
זה לא הכל, כל קולקציית החורף שלנו
תימכר במסגרת המבצע
בהנחות של 20%
מדי יום במשך השבוע יסומנו רק 20
מוצרים בתווית האדומה
אז קדימה, סוף שנה יש רק פעם בשנה!

רשימת חנויות קסטרו:
ת"א: אלנבי 86 • דיזינגוף 150 • דיזינגוף 190 • יפו • רחוב בן צבי 35 ראשון לציון • רומשילד 61 [נייד הדואר] חיפה • צומת הצ'ק פוסט ליד סריני צפת קרית מוצקין • נושן •
נדרה • נפתון, 19 רעננה • יבוסטק 5 מרכז גירון אילת • קניון הסלע האדום

האחרון. לפני שהלך, הצ"ח פעם נוספת בנוכחות המנהל לעסות את לבו של הילד. הוא הבטיח שישחזור, ידאג להעיר את לילה. רק תשאר לילה. תשאר איתה כהרמניה. הצ"ח יצא לארוחת הערב שלו.

נוכחם נותרה לבד עם לילה. המשתכח לעבור עליה. המשתכח על המלפפון והתחיל לחשוב. להתעסק ל-911 (בית חולים) או לרופא ואם אמרתי: לא, נאלץ אמר שהוא כבר יטפל בה ויעיר אותה בשחור. לא רציתי להראות חוסר גאמנות וחוסר אמון בלפני. או לא התקשרתי.

הוא חזר ביעור מספר שעות. לילה הייתה עדיין מוטלת על הצפת השירותים, הסרת הכרה. אוקי, אמרת שתעיר אותה, הפצירה בו נוסכאום. שטיינברג לא נראה מוטריד במיוחד. לא, אלא אנוח צריכים להיות גינתים כשהיא תתעורר, הסביר. כרגיל, קיבלה את רביה. הם עישנו קקאיו בצוותא עד הסוף. תפסו ראש.

לילה נותרה שם על הרצפה 12 שעות תמימות. לפני ששטיינברג הורה לנוכחאום להעיק רופא.

לכה הקסן של לילה פעם 3 ימים גוססים במחלקה לטיפול נמרץ בכ"ח החולים. סנט וינסנט בניו יורק אבל מחנה היה היום.

הרופא קצוץ בעקשנות סדרת מכות בראש מאגרוף קצוץ של אדם מכוון, לא הייתה כל דרך אחת להסביר את ההרס שנגרם למחנה. המחנה היו בה קשות, קצוץ, עד שחלק מחצי מחנה הימני נרדף לחצי השמאלי.

כ"ב בנובמבר, בשעה 8 ו-55 דקות בבוקר, נרשם מותה הקליני של לילה שטיינברג. היא נותרה במחנה והנשמה. לכה פעם עוד דקה ספורת, ואז נר.

איש לא שהה ליד מיטתה של לילה שטיינברג כעת שנפחה את נשמתה. ג'ואל היה עוסק בנוסיונות לשכנע את החוקרים שהיא מתה מחנק.

הם לא האמינו לו. סהררע הראשון, אנל הוא נותר רכב בגרסתו, שלא עולל לה רב. הם לא האמינו לו. את החוקרים שם לב, שהוא מנסה להסתיר את אגרוף. פרקי האצבעות היו אדומים, שרופים. לפני שהספיקו לטול רגימות מציפוניו כדי לבחון ולגלות שריד רס ועוד של לילה, מיהל לכנסו אותן, כדי להשמיד ראיות.

נוכחאום המשיכה להתנהג כשנפחתו גם או. מעניקה גיבוי מלא לגירסתו ומקבלת כהנעה את כתב האישום שהושג נגד שניצט על רצח.

יעברו 8 חודשים של טיפולים פסיכיאטריים, עד שתשתחרר מחיותו ותכין מה עולל לה. היא הייתה הכיסה להעיר נגד שטיינברג, ובתב האישום נגדה בוסל. הנהיגה קיבלה את סגנת הפסיכיאטרים, שנעדרה כוח רצון משהל כחודשים שהובילו למותה של לילה.

ו היתה הנקמה של נוסכאום. במשך 10 ימי עדות, הירק את החבל לצוארו של שטיינברג. הוא יכול היה רק לשבת ולפחד אצבעות, להיסיב את משקפי הבסיס שלו, ולנסות ללכוד את מבטה. נוסכאום לא נותנה לו. היא שלחה אליו מבטים גזוים מרי פעם, ומיהלה לחתוך את מבטה. היא הכתה לא פעם כשריבה על לילה. על רגיעה האחרונים. על העובדה שהיא עצמה ישבה שם ולא נקמה אצבע. אבל היא עמדה במבחן עד הסוף. אפילו סניגורו של שטיינברג, עורך אירה, לגורן, הורה בכך.

מבחינה משפטית, היא כנראה חיסלה אותו. היא סיפרה שבאותו לילה אחרון, בו לילה שכבה שם על רצפת השירותים, התורה בפניה שטיינברג על מה שעולל ללילה בדיקת הסמורח ששהו בכ"ח. הוא אמר לה "השכחתי אותה. הסתית אותה. היא לא קמה עוד... כל העסק הזה של געיצה חבטים, היה יותר מדי בשבילי".

אנכ, עוד הירן של שטיינברג יטען שזו עדות נסיכית, כי היה לא ראיה את האירוע עצמו. היא רק סיכנה ששמה על האירוע עצמו מפי נאשם.

היה סיפור כיצד הלכה את לילה בעבר, משלט אותה ומטית אותה לרצפה. לילה לא תיכיה. היא כמעט מעולם לא הגיבה. רק התקשתה יותר ויותר להרדם. היא לא יכלה להירדם. כקשי ישנה הייתה שוכבת במיטה ונעצת מבטים כתקרה.

שטיינברג, היכל חרטה לא פעם. אגני שזוג את עצמי על זה. זה לא אני ששעשע את זה, והתורה בפני נוסכאום: אח"כ היה משחק עם לילה כמו כל אבא טוב. קרה כפניה סיפורים אבל אח"כ חזר לסדר, ולילה המשיכה לקום.

שטיינברג הירן לא מעט בזכות נוסכאום. למעלה ולתחתית של אטריקה. לילה שבהם אחרים: לשונא. הייתה טופל אותו כמה

פעמים בשמן רוח, הצדיר ראש עדיית ניו יורק. אר קרן בדאיון טלוויזיוני. אנשים מגיעים לבית המשפט רק כדי לנעוץ בו מבטים בכוח מכוונת כגן חיות.

אחר איך יכל שלא להסתיר, ומצא את עצמו מתקרב ומבט בו ממוטבת באיש חזה. הוא נע בעצבות. בתנועת חסומה. מבטב שהעביר לסב הגיוני, ניסה להעביר תחושה של אנושיות. בדשתי לילה אינס נתנים לחיאה. רק הסתכל על החור של בצינורות, תרגיש את תחושה, תחושה האובדן שאני חש, קשה משא. על הרה כתב: אהבתי אותה מאוד וכל מה שקרה, לא שינה את רגשותי. אבל לפי מה שאני רואה, היא לא אותו אדם שהייתי ואהבתי.

לפי כל העדויות, אין לי כמעט ספק שהאיש מסדך, אומר המסובלוג ר"ד מוטי פלג. עוה"ד של שטיינברג ניסו לשכנע אותו מהדע הראשון לטעון שאינו שויר, אולם הוא סירב. רק בעיצומו של המשפט, לאחר שהתברר כמה קסלנית היא עדותה של נוסכאום, הדסה למרקליטין לנסות ולשכנע את בית המשפט שהוא מסדך.

הם ניסו, איראן, לבנות קו הגנה חרש, במקה והמושבעים יאמינו לנוכחאום, שהיה זה שטיינברג שרצח את לילה. הם יטענו, שלא היה אודאי למעשי באותו לילה, שלמעשה צריכים צוה.

מתחת למשפט הזה עוד דם תת קיעקע, שרק מעטים מוכנים להודות בקיומו. זהו האספקט היהודי של המשפט. כיס המלים שנכתבו על המשפט בארה"ב, צוינה עובדת ידידות של שטיינברג ונוכחאום כבדרך אגב. במקרים רבים, אין בכלל לא.

אנחנו נמנעים מלכתוב על זה, כי שלא היה מי שיבוא ויאשים אותנו באנושיות, אלא שטיינברג שרצח את לילה. הם יטענו, שלא המשפט בקביעה. זו עדי יהודית, ואנחנו לא צריכים צוה.

היה זה אביה של נוסכאום שרא לניר את לילה. הוא ראה להשיג תעודה מרג קונסרבטיבי, שלחה יהודית. לומר ידידים וקורבים, לילה אכן גורלה ביהודיה. הסבא והסבא נוסכאום אפילו יודעים מעט עברית בשבתות. התנהג מאבק משפטי ערתי. רבו לקברה. אביה של נוסכאום ביקש לקברה ביהודית, אולם אמה התעקשה להנחילה את מאבק. נטמנה לילה בקאטוליה, אולם רב יהודי נובט בטקס.

גודית ליכמן, אחתה של נוסכאום, ששה את הרבדים על השולחן. יש פה הרבה אנטישמיות מאחורי הפרסום הענק של המשפט הזה. אנשים אמרים, את תראו את היהודים האלה. הם עושים את זה.

אנכ, לא רק שני גיבוריו הראשיים למשפט הם יהודים. גם השופט הרולד רוטקום הוא יהודי. הסניגור המבריק איה לונגו לא מרגיש שיש לו ביה עם זה. זה לא היה שיקול אצלי כאשר נסלתי את הקיים, אמר.

ידידו לשעבר של שטיינברג ידעו לספר, שיהדותו לא הייתה חשובה בעיניו. הנה יהודיה שלו היתה כמים ובס"ב, אמר את מה שביקש לא לחשוף את שנו.

התשכ"ב הלא פתור של המשפט הזה נותרה הרה נוסכאום. היא מתוה את האמריקנים נבוכים. להיכן למור אותה שטיינברג הוא המפלגת. לילה היא הקורבן. אלה היכן תמסך נוסכאום.

ריוותים אחרונים של התקשורת המקומית מוסרים, שהשופט עלול להודיע לחבר המשכעים, שהם רשאים להתעלם מהעדו שלה, מאחר והיא שותפה לרבי עזרה במקרה כזה. יאלצו המשכעים להסתמך על עדויות נוספות. זה כנראה לא יספיק בזהב את מצבו של הנאשם. לא אסדות עדויות כאלה.

הרה נוסכאום מעודדת כי שאנ נשם, אמרה אמה הסכנית של לילה, שנאבק עם עצמה להתחיל סמור ולחיות נוכחם. גם בדברים הקשים. היא לא עשתה שום דבר. אני פשוט לא מבנה איר כן אדם יכול היה שם ולא לעשות רב.

גודית ליכמן, אחתה של נוסכאום, ספרה שאחותה הייתה, מאור גיבורה. אני גאה בה. היא הייתה קרובה, אבל שלא כמו לילה, בעיני רוב האנשים היא הקורבן והלתי מושלם. לא רדה לה שום צדון משל עצמה.

האמנם ניתן לפסתר בכך אחר? ימים על דופן הערים היא נאלצה להסתיר שאפילו לא סרחה לומר לשטיינברג, שלילה מצויה במצב קריטי או שעליו לקרוא לרופא.

ב-1884, כי בלילא, בלחתי, כן, חוזה ואמרה לסניגור בקול רפה, לעתים שבה בדרך בכל מקלות, בחריכה רמעות. אני מרגישה גורא זה רב שאצטרך לחיות על ולחיותם עד עמק. נשמת עד אז ימי, אמרה ופוצה בכך.

עיר אירה לונגו לא מצא בלבה הבנה סימפטית לאשה בוכיה.

על מי את מרגישה כך. כך נולדה על הרה או על לילה, שאל.

על שחיה, ענתה נוסכאום. תחושת שלי, על מי זה ולחיות, על? אן על לילה.

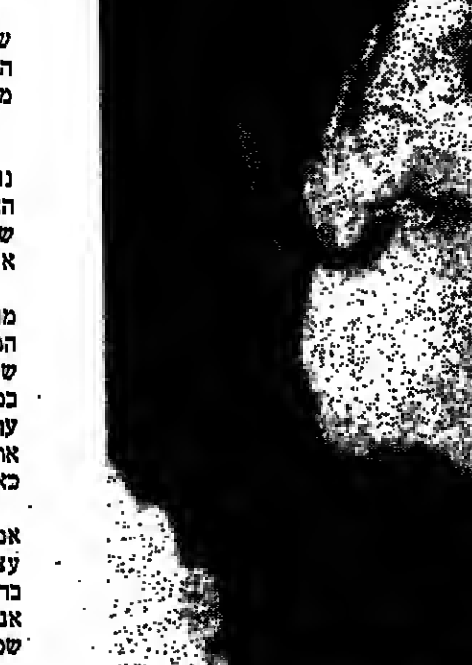
על שחיה, בכתה נוסכאום.

כאלם הריק נותרה. רק מישל, לונגו, אמה הסכנית של לילה. אני מנסה שאצטרך לראות את לשכנע שזה את נוסכאום. אמרה כיום עצמי. היא גורמתי ל-1884 סיגנת. היא בוכה עד על עצמתי.

הוא היה גבר חלומותיה. מבריק, מתחשב, עדין ויהודי. ההורים היו מרוצים. איהו אמא יהודיה לא חולמת על חתן כזה

הוא היה גבר חלומותיה. מבריק, מתחשב, עדין ויהודי. ההורים היו מרוצים. איהו אמא יהודיה לא חולמת על חתן כזה

הוא היה גבר חלומותיה. מבריק, מתחשב, עדין ויהודי. ההורים היו מרוצים. איהו אמא יהודיה לא חולמת על חתן כזה

לילה נוסכאום, מחזית שנות ח"ס, קורם שנמנה את ניואל שטיינברג

החלפת מכות

השימה הוא חלק ממסך משפטי שחוגש ע"י חבירה לבית המשפט, מתועד את כדורגליה העיונים שעברה והיה נוסכאום. אנכ, על מים זה היא הייתה באחרונה נגד שטיינברג. הנהיגה אחרות, נוכח 3 מליון דולר.

מפץ 78 דולר נוסכאום סומתה בשטיינברג את הגדויה הראשון בעיניה. כסדה, 78 המבול 10 פעמים במסגרתם.

מברואר 81, שטיינברג קורע לנוכחאום את הסחול. הרופאים גאלצים להסירו כניחות.

אפריל 82, היא סובלת מפצלות שכורות.

פין 83 שטיינברג מכה אלה בכל מטאטא ברגליה.

84-83 נוסכאום מוכת בקביעות. עניה מושחתת. ללחשין. היא קוראת לאביה להצילה אבל חורה לשטיינברג.

1984 היא מכה אותה וסובל אותה כאנושית קרת היא בורחת, אבל חורה.

1984 היא חונק אותה וסוגע תחושות במיתרי קולה, היא לא יכלה לרס זמן מה.

1984-5 הוא שורף אותה בכל חלקי גופה במעט.

1985 הוא מכה אותה באבני מריה גורס לשפטי דם.

1985 הוא פכל אותה באוקים ומריה אותה לישון בתנורה זו.

1987 מכה אותה בקביעות באמצעות מט.

הצענות 88 דצמבר

תחל מהחודש, כרטיס השראכרט שלך שווה הרבה יותר!

ה"בנוס החודשי" של ישראכרט הוא שירות הטבות חדש של חברת ישראלכרט.

ה"בנוס החודשי" מיועד למחזיקי ישראלכרט בלבד והוא יעניק לך הנחות גדולות ומגוונות ברכישות, בחברות מהמובילות בישראל.

כל חודש והבנוס המיוחד שלו. איך נחנים מ"הבנוס החודשי"? אין פשוט מזה. שולמים את הישראכרט שלך ומקבלים הנחות, במצעים והטבות קניה נעימה.

15 סרטי וידאו מתנה!

במצע מחסטים באימפרית של קולנוע. גשעו עקשיו מנוי 60: סרטים באות מספריות אימפריה של קולנוע. באמצעות ברטים ישראלכרט.

קבלת מתנה נהדרת: 15 סרטים וטפסים. חתום! התכנע בקופיות אימפריה של קולנוע! בכל רחבי הארץ.

קנית זכית בכרית חיינס!

תשלובת מתנה נותנת מתנה על כל קניה. קנית ברכת חנויות ביתן סנטר ב-150 ש"ח? קבלת מתנה: ברכת איבותיה של שולמית מילוי מיובריל של DUSON חתום!

אסתר אסתר

הבנוס החודשי ישראלכרט

הנחות ענק על נעלי ספורט

נעלי הספורט שכאופנה מה לט במצע מיוחד. בחירתך את מנה לט אייר, ומנה לט טניס (רנ 0805 4203) קבלת הנחה נוספת של 15% מנה לט אייר במקום 79.90 ש"ח רק 67.90 ש"ח. מנה לט טניס במקום 64.90 ש"ח רק 55.90 ש"ח.

ניתן להשיג בחנויות סנטר: איש"ל: לונגו. אישור העשיתי גבול תולון. חופה: צומת ולקן. שר העצמאות 23. פרשלים: ירמיו 25, רוממה. מתח-תקוה: רחוב הסיבוב 2, קרית מטלון. רב-מבר היפרסוק.

המפרים הטובים של ספרות מערב. עכשיו בחנות מיוחדת: "הטור" מאת גימין נתניהו. במקום 30 ש"ח רק 21 ש"ח. "אפריקה אפריקה" מאת תמר גורן. במקום 29 ש"ח רק 20 ש"ח. "תוצרת יפן" מאת אקיו מוריטה. במקום 24 ש"ח רק 18 ש"ח. "בותרת ראשית" הוצאת מעריב. במקום 126 ש"ח (2 תשלומים) רק 70 ש"ח. "אנציקלופדיה לבישול" מאת חשף. שלום קדוש. במקום 391 ש"ח רק 210 ש"ח. (7 תשלומים) * המחיר בחשולם אחר וזה למחיר בחשולמים.

הנחות בספרית מעריב

ישראכרט, יציר

אפשר להזמין אותך לנופש בהנחה?

חוסנות בטלפונים: * 03-7528798. 03-7519977 פנימי 59. המחירים המעודכנים. מ.מ. אירוח ומשלוח. אספקה תוך 14 יום.

יבנני יבטושנקו. גרול משורירי רוסיה בימנו (באבירא) מופיע בעצמו בסכתור יצירותיו ב-12.88. מנת: תנת מרון. אולם 48 ש"ח במקום 60 ש"ח. יציע 40 ש"ח במקום 50 ש"ח. יציע סוף 30 ש"ח במקום 40 ש"ח.

הנחות ב"הדן" לחופשים הטובים

מפגן אלופי החתעמלות העולמית. היכל הספורט יר-אליהו. 24.12.88 מוצ"ש בשעה 17.00. מתיר 25 ש"ח במקום 35 ש"ח. הכשתתפות: נכתרת נשימ וגברים. התעמלות אמנותיות-ספורטית, מתעמלים אחרים.

ישראכרט

תלמה גראנולה ירושלים

דבש, תמרים וחרובים

עם דבש

ללא תוספת סוכר

תלמה תשס"ו

תערובת קלוייה, טעימה ומזינה של דגנים, תמרים, חרובים ודבש
עשיר בסיבים תזונתיים

תלמה

גראנולה ירושלים
מטבע הדברים.

גראנולה ירושלים, מטבע הדברים, עשירה בסיבים תזונתיים, שיכולת שועל,
סידר יבשים, דגנים, אגוזים ודבש טהור ללא תוספת סוכר. ועשיר, גראנולה ברי 3 טעמים:
צימוקים וסקויד, אגוז וקוקוס, תמרים וחרובים - מטבע הדברים.

קרם טיפוח מעולה לא חייב להיות יקר
TAYATREAT

מכר מן האתר

ורדה ואמנון לנצח, נשיקה במצח

כל מי שיש לה קשר עם גבר נשוי, תאהב את זה • הצד הנבוגד אולי ילמד משהו • הסופר אמנון ז'קונט עוזב את אשתו לטובת הפסיכולוגית ורדה דזיאל-זולטיר, שכתבה על כך ספר

רמי עמיר

כאשר חזר עידן הבטני מן המיטה, היה כנפול כיעור נדיב שהוא יופי נדיב, שובה לב. ייתכן שכוחו רגע נודע כי שינען הצילום, הוא השתער לירי ונגע כי בערגה בדרך אינסופי, וביקש לדעת מה אני אהבה. אבל הפך פתח, מתוך מרגש. אחר כך הירקתי אותו אל תרבי, והוא התפוצץ מבסנים, כאילו הכל חיבה כי לרגע הוה.

הוא ככה. הפמן את ראשו בחיקי ואני חיבתי אתו, אפתי אותו אלי, חליקת ארד חלקיק, בערגה של כל כך חיבה שנים, כל כך חיבה בריחות. מעולם לא הייתי יפה כל כך תחת מבטו של איש, כל כך טובה ונאהבת.

לקראת השחר המאפי, הלך לשכב לצד אשתי. הקטע הזה לקח מתוך דמיון אוטוביוגרפי חדש של ורדה דזיאל-זולטיר, "ימי הפקר", בהוצאת "כתר". ספרה השמיני של רויאל, ספר סעון, חושפני, כתוב כנוף ראשוני, שפה שירה, אינטימית, רויאל, 48, נדרשה, פסיכולוגית מצליחה וירדעה, מפרמטת בקביעות מאמרים פופולאריים ב"יריעות אחרונות", חושפת בספר, לראשונה, ובצורה בוטה, את מערכת יחסיה עם מאהבה, נכד נשוי. את הייסורים שכאבה, לצד האושר, החשוקה, הכאב, הפחד מביטול, המשכרים, המרידות, הקנאות והבידוד, הטרור.

במקביל, לפני הונו יש חלום לבחוב יחד. ספר הניסיון נכשל, אבל כל אחר מהם בכתב את הספר שלו. ברקע, האשה "החוקית", נואשת, מנועה, חסרת אונים, נמנה להחזיר את הבעל אליה, הבינה, כדי לשקם את חיי המשפחה. יש להם ילד קטן, הגבר נקרע בין שתי הנשים, לכסוף, הוא כחור ומשלים את המצב.

הספר מבוסס על סיפור אמיתי, מהחיים. הסיפור הזה לא נגמר. הוא קורה עכשיו. הניכור בספר היא, באמור, ורדה דזיאל-זולטיר, הגבר הנשוי בספר, הוא, בשנייה, קליס, הסופר אמנון ז'קונט, 40, וברדה דזיאל-זולטיר, שניהם סתגוררים ברידה שרבוש יחד בתל אביב, ליד כיכר מלבי ישראל. אמנון ואשתו נמצאים עכשיו בקליני גירדיש.

בסתר הספר בכתוב שכל קשר בין האידיאלים והרומנטיות בספר לבין המציאות, מקרי כלבה, אבל ורדה לא מנסה להסתיר את הרומן בין המשולש הרומנטי בספר, לזה בחיים. בין "ימי הפקר", כמו חיים, הניכור והאפסיונלוגיה, מקצוע של הגבר שונה, כך גם פרטים לגבי אשתו, כי לא לחשוף נקודות רגשיות.

ורדה, היא לו בחר שאין לו וכל לחשוף אותה או את חייה. בכל מה שקשור אלי, לא יכולתי לשנות, לא לחשוף לי. הספר עצמו אוטוביוגרפי בסגולה ומרובך בדגש או בחיול שלי. זה לא אוטוביוגרפי בכוונה לכל העובדות, כי נעשו חיבה שינויים. ההחלטה היא הביא אותי שיתוף לבחוב וזה גם חלק ממסורת הכתיבה שלי. אני לא רוצה

לכרות. טרחתי לעשות עדוכיה הוגנת בין המציאות להמצאה. הספר הוא על שני נשאים עיקריים. על המאבק לבחוב ספר, של שנים בחר וכל אחד בנפרד, וזה גם מידר אהבה, בין גבר נשוי לאשה סגורה, שפוגשים את זה בשלב רי מאוחר ומבוגר של החיים שלהם. זאת והפכת להיות לבדור מאור חשוכה בחיים ומבנים אותם להיות ודלדורה נדאית.

אמנון ז'קונט, כותב ספרי מחזר וריגול ועובר לפרנסתו גם בסוכי ביטוח, הוציא לפני שנה את ספרו השני, "איש הפקר". ניתן אולי ורדה מוציאה את "ימי הפקר". ניתן אולי לשני ששני המפרים הם פרי אהבתם של ורדה ואמנון. הרומן המועד שלהם, שהיה ידוע עד כה רק בקרב חוג מצומצם של אנשי ספרות, אמנות וחקשורות, נחשף, בראשונה, במסמך. עכשיו בלם יודעים.

על עטיפת הספר (עיצוב רוד קרס), תצלום של מיטה מבוהגת בחדר השינה. על הסרן המוקט, מבנה כתיבה ובה מאמר לא גמור, עוגיות, מקטרת ושכונות "קיים" על הרצפה, ודוקים ספרים, עיתונים, נעליים, צדור מפתחות, חויה שחורה ומשור בצבע סגול שגורה בצו תחתונים לא בדר לי אם של או של או שלה. ההגיון שלי אומר שהתחנה שלה, אבל אל תחפשו רק הגיון כסיפור הזה. הניכור אינם, אבל, יש סימנים שהם היו שם לאחדונה. ככל מקרה, העטיפה מופקדת.

מיסור הייבדות שלהם בחיים, כמו במספר, מור ומפתח. ורדה, יום אחד, בדומה למה שכתבו בספר, כתובתי ב"יריעות אחרונות" מאמר ובו תלונה, שאין לי מה לקרוא. זה היה ב"פ" ובמספר קראתי למסר, שכתוב ספר שיניתי אותו, ובאמת, אורי ומן מה, הגיע אלי ספר. מסמך ומן, שכתוב אותו אמנון. התחלתי לקרוא ואסורתי. לעצמי כתוב טוב, ומעניין מי כתב ספר כזה. לספר היה מצורף מבחן קורטג'י.

אמנון, למה שלחת לה את הספר? זה היה הספר הראשון שלי, לא ידעתי איך לנהוג, מה עושים. המאמר איננו אותי. החלטתי להעני. לשלוח את הספר לורדה, זו היתה תעוזה. לפני כן לא היבדתי אותה בכלל. לא ציפית שיקרה משהו. לא הייתי בטוח שהיא תתקשר אלי. זה היה מן נשוי כלים.

ורדה, בכתובתי דוגמי - אני גרסמאנית שכותבת יומנים - שיש בספר איוה נכות, כיעה וקשורי אנוש. אחרי ומן, הרמתי אלי סלפון ושאלתי אם הוא רוצה תגובה בטלפון, או במאמר. מעל רשי העיתון, או למרש אוף ורדה אני לפגשו. כך נפגשנו.

הוא לא התפעל אותי. אני רגילה לזה. אני עובדת עם אנשים. ואני חיבת לומר, שבראיתי את אמנון בפחד רחל, לא נצחיה אש. נאחזה ולא נילק שם דבר. חסם הגיע איש.

הלבנו לאבול, שוחחתי וזה הכל מאור. בסדר, הייתי פגע נשואה לספורה, סאך וילטיר, אני מבירה אמנים ואני יודעת שם לא אהבהם. שפוגעים בציוור. נמסם, לא אוהבים לסמוך. רכזים רעים. על כתיבתם. ואני אמרתי לאמנון רכזים טובים וגם השמעתיו. לו ביקורת לא כלשה רבה. וזה אחר

הנפש של החיים שלו. מצפוני נקי. המספר שכי יותר חזק מהאינטרסנט. יש מי איוה אלמנס שיותר חשוב לי לבחוב את הספר, מאשר מה שיניתי עלי. זה היה לא חטפה לפי רגשותה. ואפילו אם תגיד לבסוף, שהיא חטפה, זה ראוי להפגנס ולהיכתב, מפני שזה הדרך היחידה לנתן שמענות לזמן הזה. משהו שבגלל זה גם נדה כתבת. מפני שזמן שניתן לחער, הוא וכן בעל ער. לסופרים יש אפשרות למחור את העיתות שלהם בחיים ולהפוך אותם לרבר בעל ער.

ורדה, מה התחשקת שלך ביחס לאשה העוקפת? לגבי האשה שבספר, אני מרגישה בלפיה מה שאני מרגישה בלפי האשה האנטיברסלית. לעסקנה, שיש משהו משלים באופן הכתיבה שלנו והחלטנו לבחוב ספר בחדר. זה היה פאטטי. השקענו כזה המון וזה היה כישלון גרניריו. אבל התוצאה, שבסוף שבגרות, וזה הארה ומאפסיה והודעה עם סגולה. אני מבירה את התחושה הזו. אני מתחבטת שאני רוצה להגיד לה - תשמעי, אני הייתי שני אני יודעת איך זה. זה נורא טוב, אשת ואיש נמצאת עם מישהו, זה יכול לקרות גם לך.

בספר, באמור, ורדה נמנעת מלחשוף את יחסה ואמיתי, המלא, בלפי האשה הנבגדת. היא מתארת שם את הפגישה הראשונה בין

החפחה ירדות מאור חמה, ללא פלידת וללא בוזות, לפחות מבחינתי. פשוט אריתי ארם בעל ער, ארם מעניין. הייתי מגדירה את הקשר עד אז במשורה פרוה. עד שהתחלתי לרבר על התשוקה ההרית של כל אחד מאיתנו לבחוב ספר. ובשורה קרא את סיפורי הקצרים ואני קראתי את הרומן שלו, הגענו לעסקנה, שיש משהו משלים באופן הכתיבה שלנו והחלטנו לבחוב ספר בחדר.

זה היה פאטטי. השקענו כזה המון וזה היה כישלון גרניריו. אבל התוצאה, שבסוף שבגרות, וזה הארה ומאפסיה והודעה עם סגולה. אני מבירה את התחושה הזו. אני מתחבטת שאני רוצה להגיד לה - תשמעי, אני הייתי שני אני יודעת איך זה. זה נורא טוב, אשת ואיש נמצאת עם מישהו, זה יכול לקרות גם לך.

ורדה, יום אחד שאלתי אותו מה עמדתו כלפי הספר, ואז הוא אמר לי. איוראולוגית אני חושב שצריך לצאת, דזיאל-זולטיר רואה כל מיני רכזים, אמוצינאלית - שישקד. אמנון, זה עושה לא תחושה אי נוחות. כמו כנאים שהולך בחליפה ופתאום תופס שחא מסתובב כגריים.

ורדה, בתהליך הכתיבה היה פרק שהיה לי מאוד חשוב להביא אותו ובשריכתי עם אמנון, הוא אמר אני לא אעמוד בזה. זה פרק שקשור לאנף האחר בחיים של אמנון והפרק הזה חסוי. עד היום.

אמנון, אני מסכים, אבל אני חושב שמרובך בשני אנשים, עקביר תהליך של השלמת אגף חסר בחייהם. כל אחר מימש חלק חסר בחייו. אני חושב שהמלה סתירה היא איריטית. כי בסתירה יש אלמנס של פתי. יש שם גבר שלא האמין שראוי לחיים שלמים ומספקים יותר עם אשה. במבחן סטורים, מצא מלנס בכתביה חושש שזה כל מה שיש.

ורדה, סוב, זה לא היה פיתוי. זה גבר נשוי, שהגיע לאשה הצעירה ואפשר לסרב לה. ואולי הספר מתאר בעצם, ניש והרענים מן, תהליך שבו יחשפתי גבר נשוי מאשפת. ואם כן, למה לחשוף זאת נזקקא בצורה כזו?

מי, כמוני יודעת שלא חטפתי אותו. מי כמוני יודעת שראשית זהו אחר שנה רבע קם, ולך אותי כלכלים במי שורקים מפרשום. האחר היתה, לאשתו, לעשות את חשבון

מחייני, וזקקת מתחנת האשה למאהבת. חודש לפני שחזר אלייך הוא ככה בחינות, התחנן שלא אקוב אותו, מחזיק לה המאהבת.

אין לך תחושה שאת שותפה להרס משפחה? בכלל לא. אני יודעת שפגשתי ארם מחפש. אני לא פיתיתי את האיש הזה. לא היה מרש שלי באותה תקופה, לא אמנון ולא גברים אחרים. התאכזתי. נמאס לי. לא היה לי בוח, משכיון חלב, הטלפנים, לחכות. הוא חיפש טיפוק קשר, משהו שלא רזה לו. אם זה לא הייתי אני, זו היתה מישהו אחרת. אני רואה עצמי כנאום שהתאים לרבר שחיפש. הסיפור של אמנון, כפי שאני רואה אותו, הוא הסיפור של הגבר הנשוי (או האשה הנשואה), שחי בתחושה של התמצה בלתי פוסקת. לא תמיד יודעים מה לא בסדר. חלק גירול מתגברים והנשים מנהלים מערכת יחסים מחזר לנישואין. זה לא רק הובי של הגברים. זה אחר והתחרות.

באותו אילי לסיפור המון נשים שיש להן סאבהים נשואים. בדרך כלל, אני אוסרת מוציאים מהיכתי, לנישואין יש בוח ארדי. גברים נשאים עושים פלידטים, ורומנים בצר. ואני חיבת לומר, שכשפגשתי את אמנון

ובבנסתי לקשר, לא רציתי להוציא אותו משם. אמנון, אני מתנגד לעצם השאלה הזאת. כי יש באן תנה יסורית, שאני איוה נקניקה שניתן לקחת אותה מהמרי. כל ההחלטות היו שלי. אני נושא באחריות, ואני משלם את המחיר וכמובן שאני לא מצטער. נרמה לי, שמי שמובן לשלם את המחיר, אסור לו להחמיץ את הניסיון. פשוט לא להיות את המשך חייו בתחושת התמצה. בדע שאתה מרגיש שאתה חייב לעשות צער, עשה ותודה מוכן לשלם מחיר.

איוה אשה מבגשת? שונה מאוד מהרבה נשים שהיכתי. חסר בה האלמנס המתחנן ואני מניח שזה הכריח אי אלו מחזורים באינסופיות שלה. יחד עם זאת זה קסם, כי הייתי שבע התחננות. לאו דווקא כחי הנישואין שלי. הנשים שחיברתי היו חמות ואהבות ותחוליות ומחננות, אבל לא תמיד היה להן שסקל מאוחר והייתה לי הרגשה במן לעסוק כחוסר נפץ מרוב סתור. וזה היה מאור חדש. אז התחלנו לראות שזה הולך.

הרעיון היה מציין בריח של שני נכים. בלומר, לי שאת מה שלך אין ולך

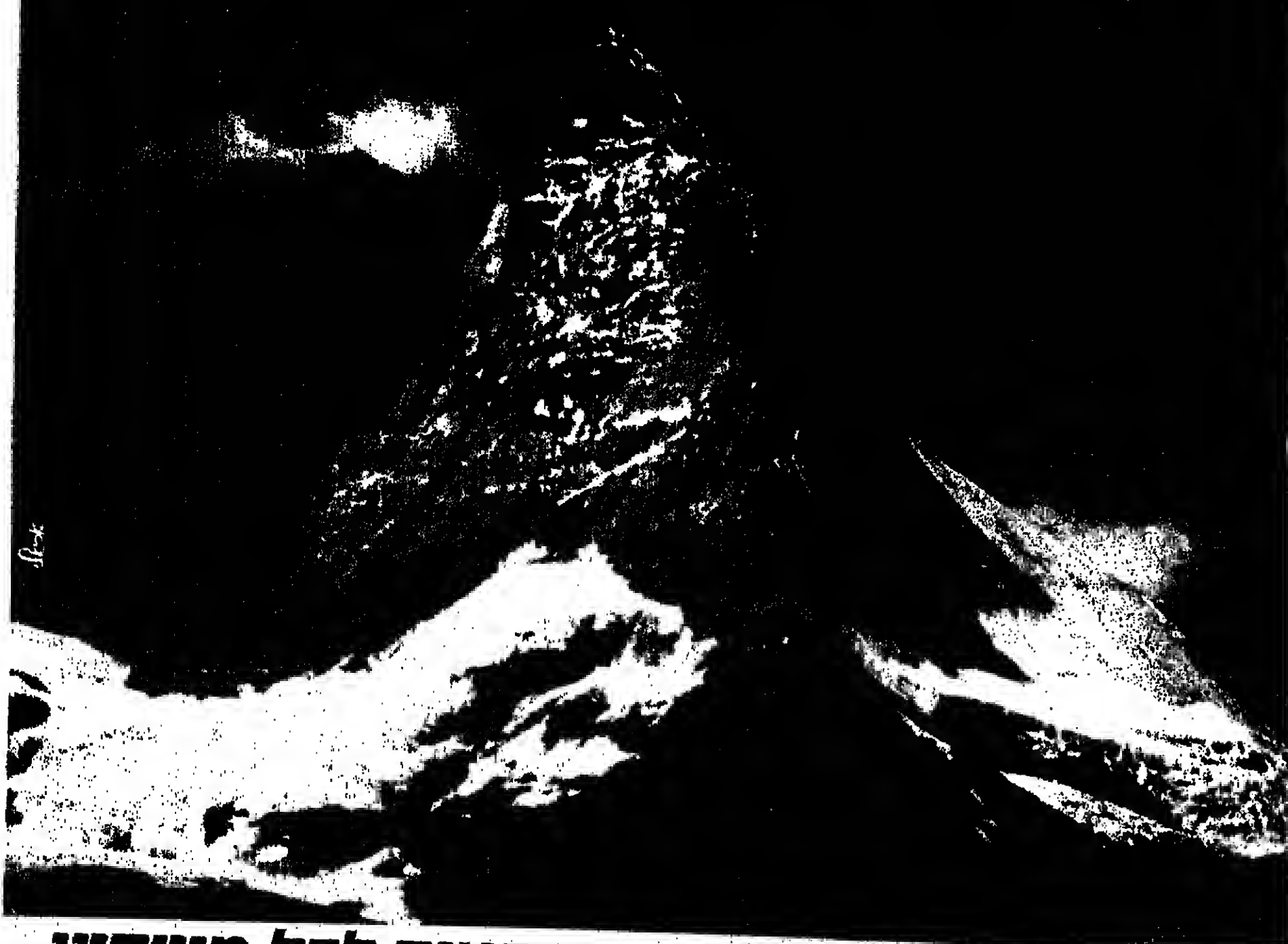

"מי כמוני יודעת שלא חטפתי אותו. הנה, אחרי שנה ורק אחרי כלכלים. הוא חזר הביתה, לאשתו"

ל ימים שבועות רדעית אחרונה

ל ימים שבועות רדעית אחרונה

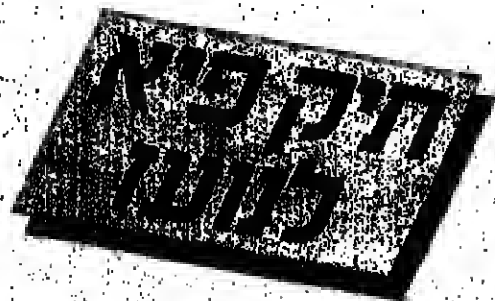
איזה טיפוס של משקיע אתה?

ללאומי פיא תיק השקעות מתאים לכל משקיע

בחן את עצמך: האם אתה זהיר, שקול או נועז? (ממך * במשבצת המתאימה)

אתה טיפוס שאוהב השקעות נועזות - עם סיכויים לרווח גבוה. יעצי ההשקעות ירכיבו עבורך תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא בעל דמת סיכון גבוהה ואפשרות לרווח נאה.

אתה טיפוס שקול שמעדיף השקעות מעורבות - הכוללות השקעות עם סיכון וסיכוי גבוה אך גם השקעות זהירות יותר. הפגש עם יעצי ההשקעות בבנק כדי להתאים לצרכיך תיק קרנות נאמנות מעורב של לאומי פיא.

אתה טיפוס זהיר בהשקעותיך - המוכן להרוויח פחות אך להבטיח את ההשקעתך בביטחון מלא. בחר יחד עם יעצי ההשקעות בבנק קרנות נאמנות בטוחות של לאומי פיא ותוכל לישון בראש שקט.

לכבוד
לאומי פיא אלני 111 ת"א
טל 65127
אבקש לשלוח אלי מידע כתוב על
קרנות הנאמנות שבניהול
לאומי פיא.

לאומי פיא מהווה למעלה מ-40% משוק קרנות הנאמנות ומציעה 19 קרנות שונות לבחירתך בקטגוריות של קרנות נאמנות של לאומי פיא אלני יעצי ההשקעות בבנק.

לאומי פיא - החברה המובילה בניהול קרנות נאמנות

ויותר טוב מאנשים אחרים, כי אני עושה את זה עד הסוף. לי יש הרגשה שלעשות דבר כזה עד הסוף, זה לא רק לתת את עצמי, אני חושבת שהספר נועד לתת, הקורא קורא מסוים, שעוד ללדת הספר, אני לי נפגשת את הספר עם דמעות. זה מה שאני רוצה. דמעות. צחק וכי. לא רוצה מסר, לא רוצה לחנך, להטיף. רוצה שלקוראים תהיה תוויה עמוקה, רגשית.

אמנון קרא נירסאות שונות של הספר, והבנים כתוב הטיפות שלי, את הערותיו הארסניות, הקטלניות. הגה, קטע הערה מדצמבר '86: דע מאור, אוויה של סינדרה, הניכורה מניר טואלט, מספרת כלי עוצמת כבודה שטוחה וחסרת אמינות, משהו שאין בו כל עניין, וזאת במין מנותק של פרחה אינטלקטואלית.

הם יושבים מולי על הספה הארוגה, הרבה, כסלון שלהם. ורדה, אשה קטנה, ג'יני, מלאת אנרגיה, דמינגטית, כפיתיה כמוכנים מסוימים, בטה, לא מנסה להתייחס, נחמדה, אבל לעצמים היא גם נחמדה, אינפלגנטית, מתנסחת בכבודות. אמנון, גדול, שצמח, דך, מקרין חמימות, חכם, מדבר כשקט. הוא מלפף את השיער שלה. היא משעיה את ראש שלה על הכתף הגדולה שלו ואחרי כך הם מתווכחים דיונים ומתחילים קרובים והם כל כך שונים אחד מהשני.

אמנון: כשהיינו עובדים כרוח ליד מראה, היינו מתחילים לצחוק. היינו נראים שני נציגים של תערוכת הרבנים הכי מודים בעולם שהלכו לטייל כעדי.

ורדה: במחלקת חיי הארבה שלי, אמנון הוא הרבה הכי מוסלם שקרה לי. אבל חיי מאו ומתמיד לא נכחו, רק על חיי הארבה, בלען זה, פער הגילם לא מפחד אותי. מה שהיה יותר מפחד אותי, שאעצור, שאפסיק להתנסות, שיקר לי רבים לא טובים. שירגמו והקשר לא היה טוב.

קשה להיות איתה, קשה מאוד. עניין בו חוזה היה תמיד התקל הרפוק בחיי, אמר פער בדיון, ועכשיו, לאמנון קל להסתדר איתי. אמנון מוצא מסני את הטוב, לא מלחץ אותי ואני חושבת שכלל זה אני מאוד טובה איתי. נאמר נוחה, אני ככלל לא קשה.

קשה לי מהפך מבחינת יחס עם גברים שעיני אותי, לא קיבלו אותי, נתנו לי מידע שלילי, קיבלתי מידע רעים על גברים. הרפוקה, תמיד רצו לשנות אותי, גברים נשים, שהיה יותר אלגנטיות ורבה וחחחח, לכן, כשכל מסויים נפגשו לי מבניים, קשה עם אמנון שיקר אותי מבחינה זו. היה כאילו שרונה שהיה מת שאני, ולא רוצה שיהיה אחר, רוצה ממני את אני, זו ההגשה איתה, תמיד הייתי כסוף הורד, תמיד, בראשית, נורשתי, כעטו כי אמר לי שאני לא עומדת בסטנדרטים. מתאים וכיחי כמיליון דולר. נבכר הלומוטי, יש בו כל מה שאני רוצה. אמנון, אין בו נטולות. אני תמיד יודע מה היא באמת חושבת. כמה אנשים באה את מכדי.

הם מגדירים עצמם כאנשים תחרותיים, אבל התחרות ביניהם רק עוזרת להם להתקדם. אמנון יעשה הכל כדי לעזור לנחמה ולה נראי חשבו שהוא יצליח. כרי שיהיה מאושר.

ורדה ריזאל, קיבלה מסרים רעים על ושוותי חדופות. תמיד רצו לשנות אותי

של החוויה נאכתי כל כך לעשות את זה. זה סיפור אהבה אסיתי, אני מאוד אוהבת יחסים גברים נשים, מתבי על זה ורבה, אבל אני פועם לא חלוצתי לכתוב על אהבה.

ורדה: אני מתבי אותי, יש בו כל הסדרים והכשלונות וכל היתרונות. זה אני, אני מאוד מודה עם הספר הזה, לטוב ולרע.

ממה נבע הצורך הזה לתת שרטים בליכך אינטימיים מחייך? אני חושבת שהמיושם הכי גדול של נאכתי, שהוא עושה את התמצית של אותו דבר, הוא כל הזמן מחפש. מתבי את הספר שרציתי, מילדותי, ספרי היו נחמה הכי גדולה, כי הייתי ילדה מאוד כוהדה, ידע חום, סרטים זה משהו הכיחחחח ונצב היותי חובה, לא רק אמנון.

רציתי לספר סיפור שהוא לא סיפורי, ולא מוזיקלי ולא מתחלק, סיפור שיש בו דם וזע דמעות, יש בו גם את הורא שבו אני חתבת בי לתת חוויה. אם יויתי יכולה הויתי כחבת את הסיסטמיות של ברוסמ, אבל אני רוצה לעשות את הרבה הכי טוב שאני יכולה, אני חושבת שבחשיפה אני יודעת לעשות את זה.

יש את מה שלי אין, לודרה יש מפוכחות, סדר פנימי, חשיבה אנליטית. לי יש דמיון, אני נוטה להפוזרות, צריך לשמור עלי, כמו שאת לודרה צריך לעודד, אז אני אמרתי אני אוהה האפרודיזיאק (המעודד) שלך ואת תהיי הכלם שלי ויצאנו לדרך.

התקופה הכי קשה היתה ההתחלה. לפני שנודע לאשתי, לא היתה לי כחיים חקירה כל כך קשה כמו בתקופת השקר. ורדה: ואני מעולם לא הייתי כל כך מאושרת. לי היה קל, היה לי טוב. לא הייתי המאבדת חושבת לבד, העוצמה האמללה. בספר את מותבת שלפנות בוקר הוא חילך לישון לצד אשתי.

סוכ או מה. אני קמתי כבוקר חוחח רדת, שמחה מליל אתמול ושתיית לי את הקפה כשקט, זה לא היה נעים לו, לקוס כ"ב בבוקר, כי היה צריך לנסוע. אני ישנתי שינה מתוקה ולא סבלתי מהקטע הזה.

את הסכל אכלתי ככמויות בדע שבו אמנון עזב אותי, הפרידה, שבה הלך לשקם את חיי נישואי, חרדתי, שיער רגע כזה. אמנון טרם להרגיע אותי, שלא מתקבל על הדעת שזה יקרה, ולקח הזמן זמן עד שבניתי אמון כלפיו. והנה, ביום אחד, כאופו מאור כודטאלי, הקשר נותק. פרידה טוטאלית, זה היה קשה ממש. חייתי את חיי ימים שלמים עם כלי חייתי עוברת ובוכה וחולכת ובוכה.

ישנתי לכתוב את הספר, כמו שאני מספרת, כשיא אכלי, כשיא מצוקתי, ככור. באותה תקופה, לא הננתי איך אנשים יכולים להיות כלי לכתוב.

כתבתי בדרך שלי להציל את נפשי, את חיי, נצמדת לכתובה כמו אדם טוכע. היו ימים שהייתי קמה מהשינה, לא הייתי שוטפת שיניים ולא הייתי שותה, לא עושה כלום, כאמוק, כשהנורעה היתה מתעוררת, הייתי רצה למסכות הכתיבה.

ורדה: היה קטע שבו התקשרתי אליו ברי להתנתק מהקשר. באותו קטע רציתי רבד אחר: שיכור ויניד לי שהסיפור ממדי, לא בשלש, לדעת אותו אצל לי - סוף, חסרתי שאחרי קשר כל כך עמוק ורציני, הגיעה לי הברכה הקטנה הזו, שחידד הקטן הזה. אמנון: כן, איתה כעיה, עד היום לא הבנתי למה זה היה כל כך חושב, ובשקלתי זאת, נכח כל הנקיים שזה היה יכול לגרום כביח, הדעתי לא להושיש, מבחינות, זה היה בדר, שזה גמור, היה איסור מוחלט מצד אשתי על מינוש כזה. ומאד, שהלכו לתקן את חיי נישואי, הערפתי את רצונה של אשתי.

הנסיין לתקן. נכשלי. ורדה קיבלה אותו כחורה.

"מלחמת התרבות היהודית הפנימית לא מתחילה עם ש"ס, אלא

ירון לונדון

לפני כמה שבועות, הוזמן תנן פורת לקחת חלק בדיון פומבי, שבותרתו להאם מתחילה מלחמת התרבות בישראל. ימים תחלפו, וישיבת פורתי, שהשיב כי בגלל זהותו של יום הדין, נבצר ממנו להשתתף.

פירוב מוכיח כי מלחמת תרבות אמנם נטושה, שאלמלא כן לא היה ח"כ מנוש עציון מסרב להזמין על עצם קיומה.

המציאות המהירה המארגן - "מבין שמינוח" בירושלים - מלמדת על עומק המשמסה. ה"כ, שאהבת ישראל רוחשת כעיניו וחדק חסוד משוח על פניו, רבם בחרם

התשובות של הרדיו, וגם אני הייתי שם, וטר ער נאמר.

בימים שלפני הולדת הטלוויזיה, היה "יומון" סירט מובחר, שאנשי התוכנית בירושלים הקטנה כטורס, מבלטים את שיוכיהוהילי, באמצעות מבשרי התקלה הנדירים הכבדים התלולים על כתפיהם.

עם הזדהות ההדדית וההתנחלות, נדמו מי שיהיו לימים שדרנים מהוללים כחני סינסק, יורם רגון ויגאל לוסין, הפולטן המהולל יוסי שריר, ומפיק הסרטים מיכה שגור.

אני לא מסתכן באומרי שישחקו אותה כולנו בלי לדעת, אלא פרט מעדתי, עצים מכשירים הסרטים כשדונות מוכהים, שאמנם ללא שאיפתם.

גא לנו מהחיים מה שיצא, בבה סתם מה לשם. יצא לא רע, אבל טקרי.

כולנו חזק מדימהי. די היה שונה. היתה לו מטרה, והוא הפך תחושה של חשיבות. הוא למד שכשנעצתה עצומה לא התפוצה כתי קפה. לא הסכים עלמות כקומתו הנאה וכפרצו המאגרי שלו. תחתיו נאמרו וריצו מוד מקום בנות בעולם האקדמי, את העתונות נטש בעד מעד. ידע להתגבר על מורתי והחילה התלפת, שמפנים אמצעי התקשורת האלקטרוניים. הלך על תהלת עולם.

אני חושש שתהלת עולם תיותר בחרה מה מכפז הכושט. חבריו באקדמיה, שמשותיהם, כמובן, שאריו חסרים, מתפעלים משקיענותו ולמדת האבציה שלו, אך אינם מתפעלים - הו, קנאת כופרים - טעמם הנותן ומקדוניה.

אני לא קיבלתי הרשאה לשוטט בלינה הזאת, אבל, באשר לספר, שפנינה וכופרים אחרים, אני פוסק בהחלטיות: מלאכת מחשבת. מנולות העתונאי של ידמיה זיבל מירע לו בהנהגת רכרים סכוכים, בעלי לדרום.

האם סיסרך הוא פילוסופיה מגוייטת? לא. בתנאי את הספר כדי שיהיה לו ולחבריו נשק במלחמת התרבות. לא זאת היתה המטרה, ולכן זו אינה פילוסופיה טגוית. אכל, זו, בהחלט, פילוסופיה טעורבה, פילוסופיה מחוייבת, שנובעת סבר שאני מסתכל על מקומי בתוך מלחמת התרבות, ומסרב לוותר על מקומי בתי התרבותית המתכתשת.

מצד אחר, אני רואה את עצמי כטוטט כסילוסופיה החילונית הדינאליסטית, שתמחתה באידויה, מאן תקופת ההשכלה, אבל, מצד שני, בכלל לא עולה על רעמי לוותר על קיומי כיהודי.

ליתר דיוק יהודי שוכה בנתנה נסלאת להיות שותף להרפתקה הני גדולה של ההיסטוריה היהודית, להרפתקה הישראלית. או אני מנסה להכין את עצמי ררך התכונות כשפיונה, ארס שעמי במצב דומה לשלי.

לוח יש קשר למלחמת התרבות, שלא מתחילה ובגמרת במרמ הקואליציוני. אלא היא מאבק הלך ובמשך, מרצע שתמשו חומות הגשו ויהודים נכבסו לעולם המודרני.

החיים משווים את עמדת התושבים לעמדתם של המחזיקים. כלומר, הם חושבים שהמאבק הזה, שורשי הליכה ותר קרימים מהתמששות חומות הגשו בתקופת התשעלה.

שלא יסמרו לך סיפורים. רגם היהדות שהיה קיים מאז נצחון הפרדשים נשבר. כיום, אין דרך אחת להיות יהודי, אלא דרכים רבות, יש ציונות ואנטי ציונות, ויהדות אלוהק ויהדות מתיבללת, וישראליות יהודית וישראליות ישראלית, וכמה דרכות של חומרת כקיום מצות וכו'.

כל המגמות האלה גלומות באישיותו של שמינוח. אלא, כמובן לא אישור התנאים ההיסטוריים את תופעתם. תחפוש אתי אותה של הוזהות היהודית, המאבק בין הרעיונות השונים - הוא בעיני סעס הקיום שלנו כאן, כתגאים קשים ובמחד גורא של דם אם הו שילל מאתנו, או בכה כל העניז.

האם שמינוח היה ראשון החוגים בעת החדשה, שכבר בקיומה של השגחה עליונה?

לכל ראשון יש מבשר, ובחורא, נובל. לאחר משהו שקיים לשמינוח אכל, הוא אחר מצי מניין חוגים החושבים על העל החדשה ואישיותו ברילט גם כגל. ונסמכות הדימויות שילי את היתה פרשת החרים לא רק היהדות החרדית אלא גם חוגים סעגו שהוא אתאנים מסוכס ויגאל מלך יצירי הגנאי אתאנים, ויהדות הוזהו קטן ובעיני

"אני יהודי שזכה במתנה נפלאה, להיות שותף להרפתקה הכי גדולה של ההיסטוריה היהודית: להרפתקה הישראלית" - ירמיהו יובל, עם הופעת ספרו "שמינוח וכופרים אחרים", יוצא במסע-שיווק מקיף: חילוניות כערך פוזיטיבי, מנומק, היסטורי

ירמיהו יובל מול הרב שך

שהטילה קהילת יהודי אשכנזים על כרוך שמינוח, לכך חלק בדיון ארס המשתייך לעומתו, לקח חלק בדיון ארס המשתייך לשותף המלוכנים הדי ידמיהו אברהמוב, משיבת. אחר שמה.

סרוץ מהלך שמינוח אימים על סרגיזכיה, אינו מטיל מרא על החרדו אני משער שהרב אברהמוב מצמצק על האגדו הפילוסופי, שמינוח אינו מאים על עוצמת אמונתו של הלמיד בישיבת פלתינו, או של סגניו קראין לשעבר בישיבת "אור שמה".

לא כך לגבי תלמיד. גבון כתיכון מלכתחילה, שטרנס למחשבים בכריאל, או תלמיד כמרכז דב. הרעיון החילוני הממאיר, בשווא מנומק כהליכה, עשוי להירום מרדד יהודי.

כביתנו, בילדותו ובגרותו, נחשבה האמונה הדתית לשלילית ולחזקה. שנותנה כמסרקים, לאחר שונה אורה של ההשכלה, עוד מעט, באשר יגיע האור לפיתות תתיביש גם השאית האת. יהודים נעלי חות דתית, העשירו כמו אבוגיגיינים, צלפי הובמאנג האוסטראליים, שרירים של תרבות קרומה, כ"כ, כתחילת שנות ה-40, לא היו המונים שהודו היתה להם אופים, ומחזיקי הרת העצמים היו לה ולשם, עד שפיתות היתה ומלחמת בחרם.

כיום, חזק, וזמה היה שלה שלם ומגבר ונחין הוא נצחונם של יהודי ובני דורם, אנשי תולית השלישית - עד שרודק, הם, נטושי כת המידרש, כופרים ולכעוס, אנשים שרעיונות יציעו את חזקה וחכמות קיסור את חלום - לא שרו לצייר את בני דורו

מהרצתו של הרב שך על התרבות היהודית הפנימית

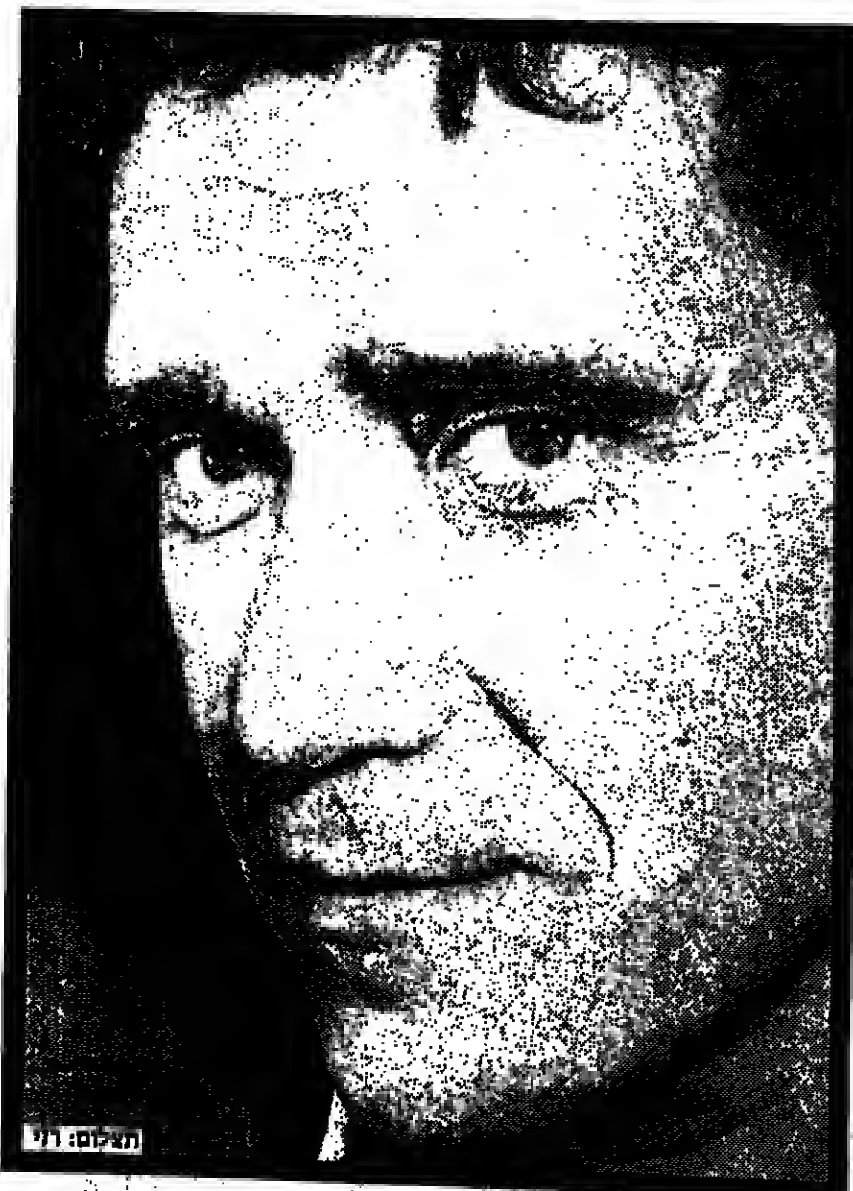
אשכנזים, על כותל הבית, כתי ראויים, תוליה הונה תמונה אחת בלבד: תמונה של הפילוסוף הנבונה מאשכנזים.

האקלים הרוחני הזה של סמכות כסולות וחרד סמרת, הוא הסרטי לאישיות. אך הוא מצמיח שמינוח?

ענין מרכז. היהדות היהודית מחצי האי האיברי לא נעשתה כל אחר, עם הנידוש ב-1492, אלא בגלים רבים, מעד כ-150 שנה. בכל שמוע ההגירה מאחר יותר, כך עמקה יותר הכוונה. הקהילות דייבות היו לתוך אלפי אנשים, אנשים שלא נימולו, שהשתתפו במיסות בכנסיות, חוששים עצמם חסאים למיר, ויודעים יותר על נצרות מאשר על יהדות. יש המון סרסרס פופולריים על יהדות.

אתה מעמיד את הדתות של שמינוח על מישא האינפנטיל. מה מידושה?

שלא יספרו לך סיפורים. כיום, אין דרך אחת להיות יהודי, אלא דרכים רבות. כל המגמות האלה גלומות באישיותו של שמינוח

לא מדובר בפילוסופיה מגוייטת. אבל זו, בהחלט, פילוסופיה מעורבת, מחוייבת... לא עולה על רעתי לוותר על קיומי כיהודי

לביבויי מתנגד לשוררן שסדרת. א, אבל, יהודים רבים וישעשו מאני בגלל. הוא היה גיבורם של יהודים משכילים מכל המינים. תאר לעצמך, בגיל 18 כפילוסוף בשנת 1904, הרצה דרר כיהודי על שמינוח במני חרד חוג, נער שיש, הוא ריכר על המשג "אור ברתנו", ועבר מותם הגדור אל הארם הנבחר למלא שליחות נשכונה. יש להתייב שתיאור הארם הנבחר, התשובה ב. ג. לעצמך.

גראשית שנות ה-40, קרא כ.ג. את שמינוח כסדרות, כמקום כעולתו של יואק נבון. הוא ראה שמינוח של ממשלת ישראל יוקם פמל כבסמית, שכתבו שלה קבד שמינוח. ועל דמות האבן הזאת כתוב בעברית מנקרת "עבר". וזה היה תעלול אשכנזי, בימים שרר פיר עות אחר ולי. נן גורר גם נוסה לגויים לניגול. חחרם על שמינוח, מה שגורא כעיל כשלות נמוח. מנוי שאם אתה נתן לנכנסים סמכות להסיר את חחרם, נתן להם סמכות לקבוע מיה יהיו.

התשובות של הרדיו, וגם אני הייתי שם, וטר ער נאמר.

התשובות של הרדיו, וגם אני הייתי שם, וטר ער נאמר.

אתה מעמיד את הדתות של שמינוח על מישא האינפנטיל. מה מידושה?

שלא יספרו לך סיפורים. כיום, אין דרך אחת להיות יהודי, אלא דרכים רבות. כל המגמות האלה גלומות באישיותו של שמינוח

התשובות של הרדיו, וגם אני הייתי שם, וטר ער נאמר.

אהבה בצל הטידור

ד"ר יואל טולדובסקי, פסיכיאטר, חוקר תודעה ופיתוח האדם

ד"ר יואל טולדובסקי, פסיכיאטר, חוקר תודעה ופיתוח האדם

עלמה פפירברג

כאשר עיתון חסר מבר כמו ה"ל"ה מנתן הצפחה מקריש ליציאת סרט בחדר בעמור הראשון, ושלושה עמודים נוספים בבניין, זה אירוע על מרביו, עומד השחקנית איובל ארנאני, מעביר גם מסיקה.

הסרט "קמי קלודל" על הסלול מזהה את החסר של המספר מל קלודל מהחברות של המפל אוגוסט דרין, הוא המחקר אישית של ארנאני, שבמשכה חמש שנים, והסתיימה בימים אלה בביצוע מרשים.

המבקרים בצרפת שלפו ממחנן המחמאות שלהם את הנימוחים המחמאים ביותר, מגאונות ועד "קסום". בולם מסכימים שהיא תפקיד חייה של ארנאני, הארוע הקולנועי הגדול של השנים האחרונות.

בשבע הראשון להקרנת הסרט בסאריי, 35 בתי קולנוע מלאים עד אפס מקום, ראו אותו כ-200 אלף צופים. עד שיצא המרט למסכים בארץ, בסביבות חודש מאי, ואיתו אולי גם חבוא ארנאני עצמה והמציץ של הערט דוד שפירא, בחשבה לשאלתה. מכיוון שהיא מפקדת שותפה של והדריימ, יש לה אינמרט לעוד לו בכל מקום, הנה בינתיים הטידור שמאחורי המסך.

הכל החל בסוף 83, כאשר איובל ארנאני נתקלה בספר צל חייה של קמי קלודל. הדמות הציתה את דימיונה והיא אירגנה לעצמה מנישה עם הסופר, דאן מארי פרי, שהיא לא במיקרה גברתו של הסופר והמסורד מל קלודל.

היא גילתה, כי במשטחה מקנן סוד עמוק מסני העיסוק של "דימי ברמטה של קמי. המסלול היסה בקרעה בין אהבה למפל אוגוסט דרין, אדם קשה ותובעני שהיה גם מורה שלה למיסול, לבין רצונה להיות אשה עצמאית ויחידה, עניין לא מובן מאליו באותה תקופה.

כאשר אהבתה נמלה קרובן לצורך שלה בחופש, היא לא עמדה בנטל, יצאה מרפתה, מופרס ופסיכולוגים רבים, במשך השנים, טיפלו ברמתה, לעיתים תוך נימת באב רב לבני משפחתה. לנילול הרבה את מרשיות אהבתה, אך התעלמו מיצירותיה. אפילו האנציקלופדיה הצרפתית, "לארוס", שבה רשומים כל המי ומי של כל הזמנים, מתעלמה לחלוטין מקמי, רק מל מופיע שם, כערך קלודל.

אם יתכן (וכקעכות המרט, זה מתאים לצרפתים העול ב"לארוס", היה בתוב שם, כי קמי דולי קלודל נולדה ב-8 בדצמבר 1864. בעיד המהות הקטנה פראנצ'טורגה, בצפון צרפת. מגיל צעיר הייתה מסלול או מכיידה, הדבר גרם לראגה על מי התקן של או, בת למשטחה. בדרגות מרובגצואליות אמורה לעסוק בדיקמה, בנגיה על פמטרה, בשינוי תפילות, והשלב הבא בניחול לירות, הטיסול, הורש. שרידים, בחמיים גבריות, ריזים האמונות על איזיה בסטיש ובמפמלה, הוא עליון גברי, שלא לרבר על החיים הבהמיים הכבדים בעיסוק הזה.

היה יחיו של עשוריה באוויר. בגיל המתאים עוד ניסו להפעיל עליה את הגדת העוד שטיעה כתינון. ביי ומשטחה, אחר כך ריכוזיה ואיזמים. אמה, לאידאסאנו, תלשה את שערות ראשה, רכז לו עור, ואולי מה שחיוס אותה, את קמי, היה אביה לאונה שחלם בה בחצו שם, הוא חש על אולנה בנאונה. אנהנו בגל שחליל, חמיר, חיינו שונים, הוא אפילו עבר להגנדר כשריו, ביי שקמי תוכל ללמד מיסול.

גם בה סודיה תלדית, היא מנצחת את רבנו, אי בני הכוריה, אחיה השלמה טור, מביטין חצי בוקם, הוא בתב באישורה מסמו אסר נמל על תלשיתחה.

קמי אהבה, נאכפת גבריה, והולכה לאישור בתור האב בתחילה היא מתמודדת.

חמש שנים חקרה השחקנית הצרפתיה איובל ארנאני את פרשת האהבה המוזרה של קמי קלודל למפל אוגוסט דרין • קמי מתה בבית משוגעים, וארנאני מנצחה זאת בסרט מרשים

ראינו אחר את השני. הרלקנו נר, ואני המשכתי לרבר, בבוקר, הוא נתן לי הבטחה ללכת איתו.

ארנאני החלה מתרוצצת בין מסיקים שונים. התמריט ריבר על מרט יקר מאוד, הרמחקה ממובנת נמ בשמרדבר בהשתחפות של שני בכבים גדולים ונבאמת, בסופו של דבר הוא עלה 96 מיליון פרנקים, תקציב נדול אפילו במונחים אמריקאים.

בתוך כל זאת החלה תרשט השמרעות העקשנית כאילו ארנאני תולה באיירם. השמרעות חרנה מכל סרופורציה, הופיעה במלי התיקשורה, צילמו את ארנאני מוויית שונות כדי להראות שרותה, שהחוריה, מה לא אפילו הפעה שלה בחובנית סלוחיה, במהלכה נישק אותה המראין, לא הספיקה על מנת להודיע את הנשוא מעל סדר היום.

הרבר גם לא הועיל בפגישות עם המסיקים לא הראו לה את זה ישירות, אבל חששו ללכת על דברייקט, מתרצים בכל מיני תירוצים צורדיים. ארנאני וזכרתו. המצב הוא רק חיוק ב', באום מוור, את התשוקה לעשות את המרט, סתאום הרנשתי איר הקשרים הדימיניים בני לבין קמי הולכים ומתחזקים. נחפתי לעבר משוח אפל, מפורד מאור, נבגמתי כאילו לעורה, נדרסת במיה. דיעתי שאוכל להשתחרר מזה רק באמצעות עשיית המרט.

באחד המיבתבים של קמי מצאתי משפט, שאני משמיעה גם בסרט, משפט שמאור ריבר אלי או, היא אומרת: "יש אנשים שאני מפריעה להם, הם אינם מולחים לי על הכישרון שנסל בהלקי. כאשר שוחקתי את קמי, מאמאי את עצמי משמשת הרבה בתחושות הנראות שליו אחתי כאשר כולם נימו להיכיל לי את המחלה. ובכלל, היום, במבט לאחור, אני בטוחה שהמבעות המבישות הן לא היו כל כך גבריה, הרבה רגשות שפלים קיבלו מתאום בנסיים, אבל כעצם אנשים רצו להיפטר מהאיייר, לא ממני."

ארנאני, כבר גילמה במשך הקריירה חמציחות שלה רמיות של נשים במצב של טורף, למשל במסירה של אול' ובקיצ קטלני. אבל לרבריה הפעם היה הכל שונה. הטידור של קמי הוא לחלוטין אנושי, לא מרבר במחלה אולי: כסונ של עייפות מחלסת מהמים כל כך חבנתי אותה, כאשר השטעתי בסרט את דבריה "דבר ממה שאני אנוש בעולם לא די לי, היה חשוב לי מאוד להראות שהיא בעצם לא הייתה אישה חולה".

במקו של רבר, היא הצליחה להרכיב כהתלהבות ובתחושות שלה את הממיק הסרטי קריסטיאן פאשנר, את הרשת השניה של הטלוויזיה, ואת הקרן הצרפתית לעידוד סרטים, והמיליונים הנזוצים גאסטו. הפרויקט יצא אל וירת הצילומים בהחילת השנה, תמישה וחדשים של עבודה קשה נגנו שעתים וחמישים רקות על המסך, וכאשר יצא המרט לפני כשבועיים בפריז, החבר, כי ארנאני לא טעה.

אחר הסיפורים היפים הקסורים לסרט, נגע לתיאוד אהבתם של קמי ואוגוסט דרין. אין עריות מסוהות על הינעים האינטימים של השנים, ואכיות שכאות שנים הם כמעט ולא נפרדו, גם לא נותרו מיבתבים אישית שהוליה.

ארנאני וברנו נזרנו, וזה היה רעיון של, היא אומרת, הולכו אל הסטלים של קמי ודרין, מאחור תוקפת, בכרונות, בשיש ותחמק, הם מצאו את כל מה שביקשו לדעת, בתוך ההכנות הממתחות, הם קראו על יציגיה האהבה בין המורה לחניכיו, על התשוקה שהתלהבה, על המאבק ועל הגניחה הכאובת בסמו. הם אחר, כאשר יצמד במויאן ורת, לפני סלל גוף של "אלמוניות", אחר ברגו לאיובל, יש לה קווי גב, כמו ששולר, אי אפשר לטעות."

בסטוריו שלה, עם נושי השיש, אחר היא מפתח סרטים, רודים אותה, את יצירותיה, היא בחבתו. אני חשה כמו כרוב שתולעים מולכות בין עליו, ונגסות בהם".

באשר אביה, האיש ששטר עליה עד אז מועט והקורבים, הולך לעולמו, מחליטה המשטחה לבקש את אישורה בבית מחמה לחולי דת. היא נשארת שם, סגורה בתוך זעקת המצודים, במשך 30 שנה. היא מתה שם, ונקברת בחליט העניים.

יצירותיה נפוצו לכל עבר, הלקו הגדול אבר. שנים רבות אחר כך הצליחו בני משפחה לאסוף את מה שנותר. מי שקלע בימים אלה לפריו, יכול לראות 11 מעבודותיה של קמי קלודל בגלריה "אדרמט קאור".

וכיום אלה ממש, עם קשר חיקשורתי לסרט, שר הבריות הצרפתית קלוד אבין, יוצא למסע פוליטי שמטרתו לשנות את תוכי האיטחוו של חולי נסח, מתוך מגמה להבטיח את זכויותיהם.

החוק הקיים עריין בצרפת, הוא החוק למי אושפוז קמי קלודל לשארית חייה, נמצא בתוקף מאז 1838. הוא מעניק לבני משפחה בוח מחלט לאשטו את מי "שטטה מהרדך".

רמותה של קמי כבשה את איובל ארנאני, למני חמש שנים, החלה כשקרנות לתפש ולקדוא כל מה שנכתב על קמי. בראיון לעיתונות פסרה: "היא לא הייתה רק מדרת כחייה ובאמנות שלה, היא לא הייתה רק לחזמת וקודן, היא הייתה במושנים של היום, פמיניסטיים. צריך היה לגמול לה, לשחרר אותה, האני יכולתי לעשות את זה רק בסרט".

היא החלה לעבוד. מבססה המרטי, באמצעות חברת ההסקה "לילית" שקימה, הקרישה ארבעה מיליון פרנקים ובמיליון שקלים, לרבישת רבות הסרט של ראן מרי פרי. היא גם רבשה את אמונה, ובתמורה קיבלה שלוש מיוזרות גרושות במיבתבים מישחתיים, מיסמבים שונים וצילומים. אפילו הרוחות הרפואיים של הפסיכיאטרים שטיפלו בקמי היו שם ארנאני צללה אל תוך חוזמה.

בשלב הבא, היא ניסה את החסרטיאית מרילין גולרין, ונ נפגשו ב-1976 על כימת הצילומים של המרט "בארוקי", ורת איתה החלה לעבוד על הגרסה הקולנועית של הסיפור. את מלאכת הבימי ההליטה להציע להכזה לחיים, או, ברונו נוויטן, צלם קולנוע מצליח, שכיו עבודותיו הסרט "ואן דה פלורם".

הוא לא חש כלל לעבור לכינון, אבל זה לא עוד לו. איובל הייתה בשלב זה אחות ריבו, היא רצתה את המרט ואותו, ואולי מה שתרם להחלטתו של נוויטן בן ה-43, ממצא פלמי, הייתה העובדה שיש לו זיכרון ילדות הקשור לטיסול, את תופשחיו היה עושה בבירג, שם ניהל דורו את בית המסכה לחולי דוח "סרטיסלי".

ברנו התגורר בבית הצמוד לחומת המסך, ושעות רבות היה עושה בחלון דרין, מתבונן בתולים העובדים בנגיה. יום אחר ראיתי אשה צעירה, מתנסלת על אחת הנזירות המשיניות, וקורעת ממנה אצבע בכשיטת כאשר אמה וואה את חת בתור יקר, אתה לא שוכח כל החיים. נוויטן הצטרף לצוות שטיפל בפרויקט.

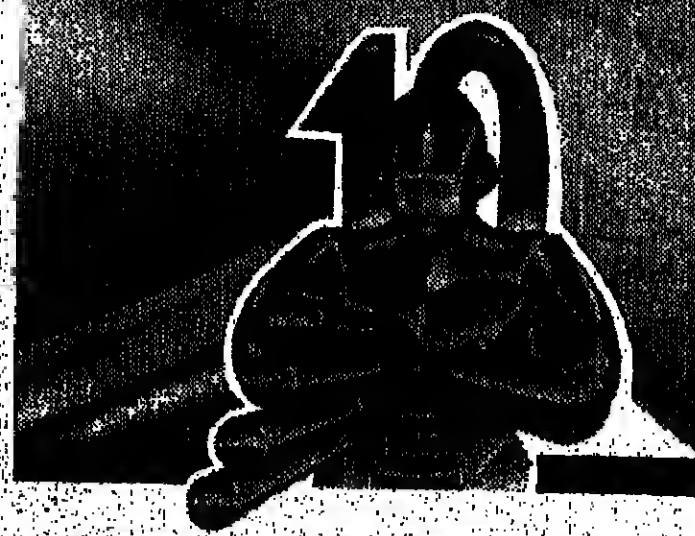
ארנאני התחילה לתפש את אוגוסט דרין שלה, תגיעה מור מאור אל וראר דפרריות, אם דרור לא היה מסכים לתשתיה בסרט, ברגו ואני לא היינו עושים אותו. הוא היה דרין היקר שבא במשכון עבדו. אבל זה לא היה כל וראר עכו או בתחת שמי השטן הולכו ללכת "שנה שנתיים של חושש שקלוע".

הלכות לראות אותה, ריבריה על ליכו משר לילה שלם, אחר הליחת היקר מורדים של חיו, לשכנו במורק נירה על תור הים המפני, שם צילמו את המרט שלו, היורה הפסקת השמל בגלל טערה, וזה קר ולא

המיצו שמועה שארנאני חולה באיידס • "אני בטוחה שהשמועות המבישות הן לא היו כל כך גודי. הרבה רגשות שפלים קיבלו מתאום כומיים, אבל בעצם אנשים רצו להיפטר מהאייידס, לא ממני"

ד"ר יואל טולדובסקי, פסיכיאטר, חוקר תודעה ופיתוח האדם

1

שדריונית חשמ

סוכנות שריונית חסם:

[illegible]

هذا من الخ

לשדיונית חסם

ללבד איתנו העשור במצוה שריות חסם את
החומאקא של העשור, סופר שריות, דלת הפלדה
החדשה והתקשורת
סופר שריות – כל מה שריות מדלת הבחור של
התקופה יותר, חדשה יותר, עמדה יותר, מדרגית
יותר, מעוצבת יותר.

לא תאמרו בדיק והשואה

שנה שריות – דלת הפלדה החדשה מבית צלילנד
SEA והשואה, תאמרו חובב מבטם של אירטק
בריס שריות לא יוכל לפרוץ

סופר שריות – דלת הפלדה החדשה שלטת מחלדה
מדיקת השואה שריות מן התקנים השואה

עלה שהפדלה של סופר שריונות עמוד יותר חלודה (לכאור 24 שעות על נקודות חלודה בדלת המטחרת, ואילו סופר שריונות נותרה ללא חלודה בדיקה מס' 228126 במכון התקנים).

סופר שריונות – דלת הפדלה החדירה בעלת דית הפלסטיק המצננת, כן, בסופר שריונות אין דית פלסטיק חלולה לחשוך או להתקעם. בסופר שריונות יש דית ברזל חרישית ודחוקת השחרות על בסיס דלת מסימבולית, ומדמה במציא.

סופר שריונות – דלת הפדלה החדירה הווקת בסופר שריות לחרישית בסופר שריונות ווכ בשורת אמן (ומור) 24 שעות תפוסה.

[illegible]

הפועל העברי האחרון

אריאנה רינג'ל הופמן

הנרי בוכניק שמע לרגע להיות הנבאי הידוע האחרון. עמדנו באחד הנבאים בקיבוץ כפר הנשיא, ובבוקר, שכבר קיבל זימון לדרון כתנאי הפרישה שלו, אמר, שאם הוא לא האחרון, אז הוא אחר או שניים או משנה כזה, לפני האחרון. נחמד מאוד, אמר, חורקף וברך אם הצלמתי תפסה אתו מלמלה עד למטה, נחמד מאוד ושם יפה: פועל הבניין האחרון.

באמצע החורש בוכניק, 43, קיבל מבחן מסולל בונה, ממחלקת אירון וכוח אדם בצפון. חבר נכבד, היה כתוב שם, והגד מונום כזה למשרדנו בחיפה כיום 19.12.88 בשעה 09.00 קומה ד' תור 504. מטרת הפגישה שבה נשתף גם את הנציגות מטעם הוועד הישראלי, להביא בפניו הצעה בדבר פרישה מהעבודה במכרה.

למען הסר ספק, השיחה הינה בגדר הצעה בלבד. המשכפלת על כל הכתבים מהמסד הזה, א. אקטיוו, שהוא אחד אקטיוו, שהוא מנהל כוח אדם צפון.

כיום שיש האחרון, שלושה ימים לפני שהלך לפרישה, הנרי בוכניק פירק ציף בקיבוץ כפר הנשיא, מרחיק לראש פינה. עבר לכר דרות הקרה, עדם את הקרשים נאחת הפינה, חילץ מסמרים מתוך לוחות מסיקים, ואסף כלים לתוך המחסן. איך לי מה לעשות כפרישה האחר, אמר, אבל אלך. אני כבר מכיר אותם, קודם שולחם זימון לדרון כתנאי פרישה, ואחר כך מתחילים ללחוץ. ואם בוכניק לא משהו מביטיון האחרים בשנתיים האחרונות, הוא לא שאין ברידה. כסופו של רבד, סולל בונה תנצח אותו.

בשנתיים האחרונות, פיסרה תבנית מולל בונה כ-900 פועלים באיזור הצפון, כ-300 שם באיזור קריית שמונה, חצור וצפת. נכון להיום, יש כ-11 עובדים, פועלים ואנשי מינהלה בכתב, כ-5 בקריית שמונה ו-1 בחצור. 18 איש.

סך הכל, מיסדה החברה כ-5500 עובדים, רובם פועלים, סולל בונה, אבן, פועלים זה פועלי בניין והמכרה עובדים, כולל גם מהנדסים ואנשי מינהל.

מתוך ה-11 שעובדים בכתב, ארבעה פועלים קיבלו מבחן זהה לזה של בוכניק. לבוכניק, שכל מנהל העבודה בכתב, לברוך למה דווקא הוא אמר המנהל, אל תתרגש כל כך הנרי, אתה לא הראשון ולא האחרון ששקבל מבחן כזה, לאט לאט כולם ילכו.

את בוכניק וחבריו מחליפים קבלני מיסנה אלו סוגרים חוזה עם סולל בונה ומבצעים את העבודה לפי תנאות. יש קבלן מיסנה לשלל וקבלן מיסנה לבן, קבלן מיסנה שיוצא בכתב, וקבלני מיסנה לעבודות מיוחדות.

קבלני המיסנה, רובם, ככולם, ערבים מאיזור הגליל, כך גם הפועלים שהם מביאים חלק מהפועלים. מתפקד כמו, ראויים. החשלות עובר ממזמני הפריזיקס לראים, והוא שמחל אותן בין תאגידים. האנשים שביארים קבלני המיסנה לפחות לבני סולל בונה הם עובדים. ומגידם, שהחברה אינה מתחייבת כוכיותיהם והוצאותיה. בצפת, אגב, אמרים שלפני כמה שנים, שמוציאים הם מבידה ליד צפת. זו היתה ההתמחות שלהם. היום גם הם נעלמו. ועל כך בוכניק הוא פועל בניין עברי אחרון, או בין האחרונים, בצפון, והוא גם פועל בניין קבוע אחרון או בין האחרונים בצפון.

הנרי בוכניק, רצף במסעו. בשנתיים האחרונות, כלמיסטיק, עשה מה שצריך: עזר תפסן, עזר בירוק, עזר רצף.

בכתב הנשיא אנחנו שנהיים, הוא אומר, בנינו תוספת לחד האוכל, מקלט ומערכת לוחמים. מה זה בונה עבודה שחורה? בא אדם מלפ, אכזרי שריקים

אותו. ארסו עזר פורקים ברוכים מורדים. עבודת מקצועיות, באמור, מולל בונה מעבירה לקבלני משנה ובוכניק מוצא את עצמו מכין מלפ, מבין טיט, סוכב רליים של חול. מי היה מאמין, אמר, שאני אסכים לעשות את העבודה האלו.

פעם היה יוצא מצבת באוטובוסים. אם לא הניע מוקדם ולא תפס מקום טוב, עשה את הדרך בעמידה. היום אסמים אותו בסנדר מלפ. אחר הפועלים אסר, שער יונאר כבר יסע כוספה, נהג ואחרון הפועלים. למני כפה ימים, קיבל את המבחן. אני לא יודע מי עושה את המלכיה, אמר, אבל ידיתי רוצה לרדת איד הם מוליכים שם מי נשאר ועל הולך לשחיטה. בן, בן, הבתבי לשחיטה. בשבועות האחרונים הוא עובד יום שם, יום שם, חלק מסימים - לבד, השבוע, למשל, עבר יום אחד בתוך הגלילית הבונה מנרש לבניה. הלכים לבנות שם בנק פועלים חרש, ובוכניק מכין את השטח לקבלן השלר. יום אחד עבר בצפת, בוק שם שני צריפים של סולל בונה, שאמרים להישלח למרכז האיד. עבר גם בטבריה, שם, עבודת הכנה. סתם חורים בקירות ומילא את התפרים כדי לכוין את המבנה לקבלן טיט, שלא יצטרך לכונן כיום שיש, בכפר הנשיא, פרק מחסן.

בוכניק, נשוי, אב לשישה ילדים. הגדולה בת, 15, הקטנה בת, 6. אשתו, אהבה, עובדת היום במעון לתינוקות בצפת, ושידך לאשתה, תנועת האשה הדתית, עובדת חצי משרה ומכיאה הבינה בין 480 ל-500 שקל בחודש. מקום עבודה רדוע מאוד, אומר בוכניק, והתנאות והאחיות שגילאו את המעון כבר עזבו וכל יום, למעשה, יכולים למנוע את המעון ולפטר אותה.

אחבה בוכניק מדווחת 500 שקל, בוכניק קבל 800, יחד 1300 שקל. קיצבת ילדים עבד 6 מביתה 800 שקל, ובן, משפחת בוכניק, 6 במשפחה, היה 2100 שקל בחודש.

קודם שהלך להיות פועל בניין, עבד במתסדה של משרד הביטחון בצפת. למד חייטות ותפר מרים לחילי חדר, שם גם הכיר את אשתו. אחרי שנישוא, אבא של אשתו הציע לו לעזוב את המתסדה ולעבוד לעבוד בחברה שלו. מה שאבא של אשתו קרא "החברה שלו", היתה סולל בונה, ואבא של אשתו אמר שו אימפריה בסולל בונה, אמר לבוכניק עובדים עד שמתים.

בוכניק חשב שזה מתאים לו. תבנה גורלה ביטחון כלכלי, עבודה בחוץ, לא כפוף מעל מבטתו ותמידה. עבר לסולל בונה.

עכשיו, במחסן החומר, עוקב במבט אחרי עבד אחר קטן שסציץ מאחורי רלי מלסיק, סציץ ובורד, בוכניק אמר שלא עלה בדעתו, ששט לא עלה בדעתו, שיום אחד הוא עתיד לשבת במקום העליון והחולצות.

אגב, הראיון הזה לסני מספר שנים בוכניק חתך באבי בן באחד הימים ולא היה מסוגל להמשיך לעבוד. מנהל העבודה מרב לשחרר אותו וקרא לו אריסטו. בוכניק שכב יום שלם בחוץ עד שבאה הסעה שאספה את כל הפועלים. הסיסור מרסם כעיתון מקסי, קול הענק. בוכניק הוזמן למשרדי החברה נחקר על הפרשה ונזנח. סגעת בכבדה של סולל בונה, אמר לו בוכניק מקווח שלא יקרא לו בן הפעם. פועלים אחרים סרכו להתראיין כששם. הכל עכשיו חלוי בדיון הטוב של כל מיני אנשים נחבד, להילך ולשחרר. אמר.

על רצונה הטוב של החברה שמע בוכניק כיום שני המרוק בין הירון של יום שני לחוללת על השטחיות, קצר. בוכניק יורע שהוא צריך. לבוא בוכן, ועל כך הוא לוקח עימו את מוכיח הוועד שלו, אריה קלורה. שקלורה יתווכח.

שקלורה יתווכח גם כי בוכניק עיץ. אין לי כוח לעמוד אימה. בוכניק, מה אני אומר? לזה איד זה שומרי הפועלים אשמים? וזה חולכים הבינה והמנהלים בשארית?

במרץ 86, כשהי ומשפחתי הגדולה ולפן הוצעה בוכניק נסע להפגנה הגדולה מול בית הוועד הפועל. וזו שם גם אריה קלורה ויעקב סילר, או חברי ועד העובדים. עממו. מול הבניין הגבוה וצפון מול

החלונות המגופים. היה חורף וקד וחברי ועד שהתוככו בין המפגנים, חורו ואמרו שלא צריך לראש, שיהיה בסדר, שהם עלים לדבר עם קיסר, שרומסן, או מגביל החברה, כבד בחוץ.

אחר כך, בהסגנה אחרת, שמע את דוד לוי, שד השיבו, מבטית שסולל בונה תמקל עבודת שמשרד מוציא. לוי הבטיח עבודות, אמר בוכניק, אבל לנו זה לא עזר.

להפגנות באו עם אוטובוסים ממוזגים, שמועצת הפועלים שברו, ומו שלא החזיק ביד מבטת פטורים, תחשבה להשתחרר מאיוז הרגשה משונה, שזה נראה כמו נסיעה לפיקניק. במרכזי הערים עצרו האוטובוסים, ומו שקימלו מבתבים, גם ריברו. הם ריברו, אבל אומר לא התפזר שוה בין האנשים ותחושת חוסר האונים, הבגידה, הבמילה והגורלה, שיצאה מהמבנה, מניעה דק עכשיו את בוכניק שתמיד חשב שלו זה לא הולך לקרות.

אחר כך, כשהחולל לסגור את סניף קריית שמונה, היתה שם הפגנה נוספת. שרסנו צמיגים, אומר בוכניק, וחממנו את הבכשיש.

בסניף קריית שמונה, על הקיד, היה תלוי לוח זיכרון לשישה עובדים שנחרגו, באשר הטנדר שבו נסעו התפרק. וכשפורק הסניף, כיום שיש, בכפר הנשיא, פרק מחסן.

בוכניק, נשוי, אב לשישה ילדים. הגדולה בת, 15, הקטנה בת, 6. אשתו, אהבה, עובדת היום במעון לתינוקות בצפת, ושידך לאשתה, תנועת האשה הדתית, עובדת חצי משרה ומכיאה הבינה בין 480 ל-500 שקל בחודש. מקום עבודה רדוע מאוד, אומר בוכניק, והתנאות והאחיות שגילאו את המעון כבר עזבו וכל יום, למעשה, יכולים למנוע את המעון ולפטר אותה.

אחבה בוכניק מדווחת 500 שקל, בוכניק קבל 800, יחד 1300 שקל. קיצבת ילדים עבד 6 מביתה 800 שקל, ובן, משפחת בוכניק, 6 במשפחה, היה 2100 שקל בחודש.

קודם שהלך להיות פועל בניין, עבד במתסדה של משרד הביטחון בצפת. למד חייטות ותפר מרים לחילי חדר, שם גם הכיר את אשתו. אחרי שנישוא, אבא של אשתו הציע לו לעזוב את המתסדה ולעבוד לעבוד בחברה שלו. מה שאבא של אשתו קרא "החברה שלו", היתה סולל בונה, ואבא של אשתו אמר שו אימפריה בסולל בונה, אמר לבוכניק עובדים עד שמתים.

בוכניק חשב שזה מתאים לו. תבנה גורלה ביטחון כלכלי, עבודה בחוץ, לא כפוף מעל מבטתו ותמידה. עבר לסולל בונה.

עכשיו, במחסן החומר, עוקב במבט אחרי עבד אחר קטן שסציץ מאחורי רלי מלסיק, סציץ ובורד, בוכניק אמר שלא עלה בדעתו, ששט לא עלה בדעתו, שיום אחד הוא עתיד לשבת במקום העליון והחולצות.

אגב, הראיון הזה לסני מספר שנים בוכניק חתך באבי בן באחד הימים ולא היה מסוגל להמשיך לעבוד. מנהל העבודה מרב לשחרר אותו וקרא לו אריסטו. בוכניק שכב יום שלם בחוץ עד שבאה הסעה שאספה את כל הפועלים. הסיסור מרסם כעיתון מקסי, קול הענק. בוכניק הוזמן למשרדי החברה נחקר על הפרשה ונזנח. סגעת בכבדה של סולל בונה, אמר לו בוכניק מקווח שלא יקרא לו בן הפעם. פועלים אחרים סרכו להתראיין כששם. הכל עכשיו חלוי בדיון הטוב של כל מיני אנשים נחבד, להילך ולשחרר. אמר.

על רצונה הטוב של החברה שמע בוכניק כיום שני המרוק בין הירון של יום שני לחוללת על השטחיות, קצר. בוכניק יורע שהוא צריך. לבוא בוכן, ועל כך הוא לוקח עימו את מוכיח הוועד שלו, אריה קלורה. שקלורה יתווכח.

שקלורה יתווכח גם כי בוכניק עיץ. אין לי כוח לעמוד אימה. בוכניק, מה אני אומר? לזה איד זה שומרי הפועלים אשמים? וזה חולכים הבינה והמנהלים בשארית?

במרץ 86, כשהי ומשפחתי הגדולה ולפן הוצעה בוכניק נסע להפגנה הגדולה מול בית הוועד הפועל. וזו שם גם אריה קלורה ויעקב סילר, או חברי ועד העובדים. עממו. מול הבניין הגבוה וצפון מול

החלונות המגופים. היה חורף וקד וחברי ועד שהתוככו בין המפגנים, חורו ואמרו שלא צריך לראש, שיהיה בסדר, שהם עלים לדבר עם קיסר, שרומסן, או מגביל החברה, כבד בחוץ.

אחר כך, בהסגנה אחרת, שמע את דוד לוי, שד השיבו, מבטית שסולל בונה תמקל עבודת שמשרד מוציא. לוי הבטיח עבודות, אמר בוכניק, אבל לנו זה לא עזר.

להפגנות באו עם אוטובוסים ממוזגים, שמועצת הפועלים שברו, ומו שלא החזיק ביד מבטת פטורים, תחשבה להשתחרר מאיוז הרגשה משונה, שזה נראה כמו נסיעה לפיקניק. במרכזי הערים עצרו האוטובוסים, ומו שקימלו מבתבים, גם ריברו. הם ריברו, אבל אומר לא התפזר שוה בין האנשים ותחושת חוסר האונים, הבגידה, הבמילה והגורלה, שיצאה מהמבנה, מניעה דק עכשיו את בוכניק שתמיד חשב שלו זה לא הולך לקרות.

אחר כך, כשהחולל לסגור את סניף קריית שמונה, היתה שם הפגנה נוספת. שרסנו צמיגים, אומר בוכניק, וחממנו את הבכשיש.

בסניף קריית שמונה, על הקיד, היה תלוי לוח זיכרון לשישה עובדים שנחרגו, באשר הטנדר שבו נסעו התפרק. וכשפורק הסניף, כיום שיש, בכפר הנשיא, פרק מחסן.

בוכניק, נשוי, אב לשישה ילדים. הגדולה בת, 15, הקטנה בת, 6. אשתו, אהבה, עובדת היום במעון לתינוקות בצפת, ושידך לאשתה, תנועת האשה הדתית, עובדת חצי משרה ומכיאה הבינה בין 480 ל-500 שקל בחודש. מקום עבודה רדוע מאוד, אומר בוכניק, והתנאות והאחיות שגילאו את המעון כבר עזבו וכל יום, למעשה, יכולים למנוע את המעון ולפטר אותה.

אחבה בוכניק מדווחת 500 שקל, בוכניק קבל 800, יחד 1300 שקל. קיצבת ילדים עבד 6 מביתה 800 שקל, ובן, משפחת בוכניק, 6 במשפחה, היה 2100 שקל בחודש.

קודם שהלך להיות פועל בניין, עבד במתסדה של משרד הביטחון בצפת. למד חייטות ותפר מרים לחילי חדר, שם גם הכיר את אשתו. אחרי שנישוא, אבא של אשתו הציע לו לעזוב את המתסדה ולעבוד לעבוד בחברה שלו. מה שאבא של אשתו קרא "החברה שלו", היתה סולל בונה, ואבא של אשתו אמר שו אימפריה בסולל בונה, אמר לבוכניק עובדים עד שמתים.

בוכניק חשב שזה מתאים לו. תבנה גורלה ביטחון כלכלי, עבודה בחוץ, לא כפוף מעל מבטתו ותמידה. עבר לסולל בונה.

עכשיו, במחסן החומר, עוקב במבט אחרי עבד אחר קטן שסציץ מאחורי רלי מלסיק, סציץ ובורד, בוכניק אמר שלא עלה בדעתו, ששט לא עלה בדעתו, שיום אחד הוא עתיד לשבת במקום העליון והחולצות.

אגב, הראיון הזה לסני מספר שנים בוכניק חתך באבי בן באחד הימים ולא היה מסוגל להמשיך לעבוד. מנהל העבודה מרב לשחרר אותו וקרא לו אריסטו. בוכניק שכב יום שלם בחוץ עד שבאה הסעה שאספה את כל הפועלים. הסיסור מרסם כעיתון מקסי, קול הענק. בוכניק הוזמן למשרדי החברה נחקר על הפרשה ונזנח. סגעת בכבדה של סולל בונה, אמר לו בוכניק מקווח שלא יקרא לו בן הפעם. פועלים אחרים סרכו להתראיין כששם. הכל עכשיו חלוי בדיון הטוב של כל מיני אנשים נחבד, להילך ולשחרר. אמר.

על רצונה הטוב של החברה שמע בוכניק כיום שני המרוק בין הירון של יום שני לחוללת על השטחיות, קצר. בוכניק יורע שהוא צריך. לבוא בוכן, ועל כך הוא לוקח עימו את מוכיח הוועד שלו, אריה קלורה. שקלורה יתווכח.

שקלורה יתווכח גם כי בוכניק עיץ. אין לי כוח לעמוד אימה. בוכניק, מה אני אומר? לזה איד זה שומרי הפועלים אשמים? וזה חולכים הבינה והמנהלים בשארית?

במרץ 86, כשהי ומשפחתי הגדולה ולפן הוצעה בוכניק נסע להפגנה הגדולה מול בית הוועד הפועל. וזו שם גם אריה קלורה ויעקב סילר, או חברי ועד העובדים. עממו. מול הבניין הגבוה וצפון מול

החלונות המגופים. היה חורף וקד וחברי ועד שהתוככו בין המפגנים, חורו ואמרו שלא צריך לראש, שיהיה בסדר, שהם עלים לדבר עם קיסר, שרומסן, או מגביל החברה, כבד בחוץ.

אחר כך, בהסגנה אחרת, שמע את דוד לוי, שד השיבו, מבטית שסולל בונה תמקל עבודת שמשרד מוציא. לוי הבטיח עבודות, אמר בוכניק, אבל לנו זה לא עזר.

להפגנות באו עם אוטובוסים ממוזגים, שמועצת הפועלים שברו, ומו שלא החזיק ביד מבטת פטורים, תחשבה להשתחרר מאיוז הרגשה משונה, שזה נראה כמו נסיעה לפיקניק. במרכזי הערים עצרו האוטובוסים, ומו שקימלו מבתבים, גם ריברו. הם ריברו, אבל אומר לא התפזר שוה בין האנשים ותחושת חוסר האונים, הבגידה, הבמילה והגורלה, שיצאה מהמבנה, מניעה דק עכשיו את בוכניק שתמיד חשב שלו זה לא הולך לקרות.

אחר כך, כשהחולל לסגור את סניף קריית שמונה, היתה שם הפגנה נוספת. שרסנו צמיגים, אומר בוכניק, וחממנו את הבכשיש.

בסניף קריית שמונה, על הקיד, היה תלוי לוח זיכרון לשישה עובדים שנחרגו, באשר הטנדר שבו נסעו התפרק. וכשפורק הסניף, כיום שיש, בכפר הנשיא, פרק מחסן.

בוכניק, נשוי, אב לשישה ילדים. הגדולה בת, 15, הקטנה בת, 6. אשתו, אהבה, עובדת היום במעון לתינוקות בצפת, ושידך לאשתה, תנועת האשה הדתית, עובדת חצי משרה ומכיאה הבינה בין 480 ל-500 שקל בחודש. מקום עבודה רדוע מאוד, אומר בוכניק, והתנאות והאחיות שגילאו את המעון כבר עזבו וכל יום, למעשה, יכולים למנוע את המעון ולפטר אותה.

אחבה בוכניק מדווחת 500 שקל, בוכניק קבל 800, יחד 1300 שקל. קיצבת ילדים עבד 6 מביתה 800 שקל, ובן, משפחת בוכניק, 6 במשפחה, היה 2100 שקל בחודש.

קודם שהלך להיות פועל בניין, עבד במתסדה של משרד הביטחון בצפת. למד חייטות ותפר מרים לחילי חדר, שם גם הכיר את אשתו. אחרי שנישוא, אבא של אשתו הציע לו לעזוב את המתסדה ולעבוד לעבוד בחברה שלו. מה שאבא של אשתו קרא "החברה שלו", היתה סולל בונה, ואבא של אשתו אמר שו אימפריה בסולל בונה, אמר לבוכניק עובדים עד שמתים.

בוכניק חשב שזה מתאים לו. תבנה גורלה ביטחון כלכלי, עבודה בחוץ, לא כפוף מעל מבטתו ותמידה. עבר לסולל בונה.

עכשיו, במחסן החומר, עוקב במבט אחרי עבד אחר קטן שסציץ מאחורי רלי מלסיק, סציץ ובורד, בוכניק אמר שלא עלה בדעתו, ששט לא עלה בדעתו, שיום אחד הוא עתיד לשבת במקום העליון והחולצות.

אגב, הראיון הזה לסני מספר שנים בוכניק חתך באבי בן באחד הימים ולא היה מסוגל להמשיך לעבוד. מנהל העבודה מרב לשחרר אותו וקרא לו אריסטו. בוכניק שכב יום שלם בחוץ עד שבאה הסעה שאספה את כל הפועלים. הסיסור מרסם כעיתון מקסי, קול הענק. בוכניק הוזמן למשרדי החברה נחקר על הפרשה ונזנח. סגעת בכבדה של סולל בונה, אמר לו בוכניק מקווח שלא יקרא לו בן הפעם. פועלים אחרים סרכו להתראיין כששם. הכל עכשיו חלוי בדיון הטוב של כל מיני אנשים נחבד, להילך ולשחרר. אמר.

על רצונה הטוב של החברה שמע בוכניק כיום שני המרוק בין הירון של יום שני לחוללת על השטחיות, קצר. בוכניק יורע שהוא צריך. לבוא בוכן, ועל כך הוא לוקח עימו את מוכיח הוועד שלו, אריה קלורה. שקלורה יתווכח.

שקלורה יתווכח גם כי בוכניק עיץ. אין לי כוח לעמוד אימה. בוכניק, מה אני אומר? לזה איד זה שומרי הפועלים אשמים? וזה חולכים הבינה והמנהלים בשארית?

במרץ 86, כשהי ומשפחתי הגדולה ולפן הוצעה בוכניק נסע להפגנה הגדולה מול בית הוועד הפועל. וזו שם גם אריה קלורה ויעקב סילר, או חברי ועד העובדים. עממו. מול הבניין הגבוה וצפון מול

החלונות המגופים. היה חורף וקד וחברי ועד שהתוככו בין המפגנים, חורו ואמרו שלא צריך לראש, שיהיה בסדר, שהם עלים לדבר עם קיסר, שרומסן, או מגביל החברה, כבד בחוץ.

אחר כך, בהסגנה אחרת, שמע את דוד לוי, שד השיבו, מבטית שסולל בונה תמקל עבודת שמשרד מוציא. לוי הבטיח עבודות, אמר בוכניק, אבל לנו זה לא עזר.

להפגנות באו עם אוטובוסים ממוזגים, שמועצת הפועלים שברו, ומו שלא החזיק ביד מבטת פטורים, תחשבה להשתחרר מאיוז הרגשה משונה, שזה נראה כמו נסיעה לפיקניק. במרכזי הערים עצרו האוטובוסים, ומו שקימלו מבתבים, גם ריברו. הם ריברו, אבל אומר לא התפזר שוה בין האנשים ותחושת חוסר האונים, הבגידה, הבמילה והגורלה, שיצאה מהמבנה, מניעה דק עכשיו את בוכניק שתמיד חשב שלו זה לא הולך לקרות.

אחר כך, כשהחולל לסגור את סניף קריית שמונה, היתה שם הפגנה נוספת. שרסנו צמיגים, אומר בוכניק, וחממנו את הבכשיש.

בסניף קריית שמונה, על הקיד, היה תלוי לוח זיכרון לשישה עובדים שנחרגו, באשר הטנדר שבו נסעו התפרק. וכשפורק הסניף, כיום שיש, בכפר הנשיא, פרק מחסן.

בוכניק, נשוי, אב לשישה ילדים. הגדולה בת, 15, הקטנה בת, 6. אשתו, אהבה, עובדת היום במעון לתינוקות בצפת, ושידך לאשתה, תנועת האשה הדתית, עובדת חצי משרה ומכיאה הבינה בין 480 ל-500 שקל בחודש. מקום עבודה רדוע מאוד, אומר בוכניק, והתנאות והאחיות שגילאו את המעון כבר עזבו וכל יום, למעשה, יכולים למנוע את המעון ולפטר אותה.

אחבה בוכניק מדווחת 500 שקל, בוכניק קבל 800, יחד 1300 שקל. קיצבת ילדים עבד 6 מביתה 800 שקל, ובן, משפחת בוכניק, 6 במשפחה, היה 2100 שקל בחודש.

קודם שהלך להיות פועל בניין, עבד במתסדה של משרד הביטחון בצפת. למד חייטות ותפר מרים לחילי חדר, שם גם הכיר את אשתו. אחרי שנישוא, אבא של אשתו הציע לו לעזוב את המתסדה ולעבוד לעבוד בחברה שלו. מה שאבא של אשתו קרא "החברה שלו", היתה סולל בונה, ואבא של אשתו אמר שו אימפריה בסולל בונה, אמר לבוכניק עובדים עד שמתים.

בוכניק חשב שזה מתאים לו. תבנה גורלה ביטחון כלכלי, עבודה בחוץ, לא כפוף מעל מבטתו ותמידה. עבר לסולל בונה.

עכשיו, במחסן החומר, עוקב במבט אחרי עבד אחר קטן שסציץ מאחורי רלי מלסיק, סציץ ובורד, בוכניק אמר שלא עלה בדעתו, ששט לא עלה בדעתו, שיום אחד הוא עתיד לשבת במקום העליון והחולצות.

אגב, הראיון הזה לסני מספר שנים בוכניק חתך באבי בן באחד הימים ולא היה מסוגל להמשיך לעבוד. מנהל העבודה מרב לשחרר אותו וקרא לו אריסטו. בוכניק שכב יום שלם בחוץ עד שבאה הסעה שאספה את כל הפועלים. הסיסור מרסם כעיתון מקסי, קול הענק. בוכניק הוזמן למשרדי החברה נחקר על הפרשה ונזנח. סגעת בכבדה של סולל בונה, אמר לו בוכניק מקווח שלא יקרא לו בן הפעם. פועלים אחרים סרכו להתראיין כששם. הכל עכשיו חלוי בדיון הטוב של כל מיני אנשים נחבד, להילך ולשחרר. אמר.

על רצונה הטוב של החברה שמע בוכניק כיום שני המרוק בין הירון של יום שני לחוללת על השטחיות, קצר. בוכניק יורע שהוא צריך. לבוא בוכן, ועל כך הוא לוקח עימו את מוכיח הוועד שלו, אריה קלורה. שקלורה יתווכח.

שקלורה יתווכח גם כי בוכניק עיץ. אין לי כוח לעמוד אימה. בוכניק, מה אני אומר? לזה איד זה שומרי הפועלים אשמים? וזה חולכים הבינה והמנהלים בשארית?

במרץ 86, כשהי ומשפחתי הגדולה ולפן הוצעה בוכניק נסע להפגנה הגדולה מול בית הוועד הפועל. וזו שם גם אריה קלורה ויעקב סילר, או חברי ועד העובדים. עממו. מול הבניין הגבוה וצפון מול

החלונות המגופים. היה חורף וקד וחברי ועד שהתוככו בין המפגנים, חורו ואמרו שלא צריך לראש, שיהיה בסדר, שהם עלים לדבר עם קיסר, שרומסן, או מגביל החברה, כבד בחוץ.

אחר כך, בהסגנה אחרת, שמע את דוד לוי, שד השיבו, מבטית שסולל בונה תמקל עבודת שמשרד מוציא. לוי הבטיח עבודות, אמר בוכניק, אבל לנו זה לא עזר.

להפגנות באו עם אוטובוסים ממוזגים, שמועצת הפועלים שברו, ומו שלא החזיק ביד מבטת פטורים, תחשבה להשתחרר מאיוז הרגשה משונה, שזה נראה כמו נסיעה לפיקניק. במרכזי הערים עצרו האוטובוסים, ומו שקימלו מבתבים, גם ריברו. הם ריברו, אבל אומר לא התפזר שוה בין האנשים ותחושת חוסר האונים, הבגידה, הבמילה והגורלה, שיצאה מהמבנה, מניעה דק עכשיו את בוכניק שתמיד חשב שלו זה לא הולך לקרות.

אחר כך, כשהחולל לסגור את סניף קריית שמונה, היתה שם הפגנה נוספת. שרסנו צמיגים, אומר בוכניק, וחממנו את הבכשיש.

בסניף קריית שמונה, על הקיד, היה תלוי לוח זיכרון ל

א

ורסה הקטנה שמעתי על אורסה הקטנה, על אותו רכבות מהגרים היהודים מרוסיה, שהשתקפו בשכונת הקטנה, הנעתי לשם ואוני שמעתי ובכתי רוחותיה השם אורסה אומר לי משו, בן, עד ואם בישאל, מספרים ביחודי אחר שביקר בה פנש כנגניה ופרוצותיה. אחד ידע לספר על תני כנסיות שבה ובתי מדרש ומרוב סיפוח עברית נחשב ומבוכר מאוד, שבו חיו מברלי מ"ם אחריהם, ביאליק, שטרנובסקי, הורי עלו ארצה מאורסה בשנת 1919 בספינה "רוסלאן" שפתחה את "העליה השלישית". לפני כן לימדה אמי בבית המדרש לגגות עבריות באורסה בהנהלת יחאל הלפרין, אבי של אוריאל הלפרין הוא אחיאל שלח הוא המשרד יתתן רוסטו.

וכן, יש לי כמה מניות בינרפית בעד הנמל הימית שיצחק באבל, המוסר היהודיים הערץ, הפליא לספר בה, תראה שם את כל אלה שלא הגיעו אלינו, אמו לי חוסר מקום לאותיותיה על ארמטה. מארץ שנובולותיה ערין לא נקבעו בעיני בניה וארמטה. אילו הצביעו רינדימירעווי ורות'מניגלי, המצויים באן, במאות אלפיהם, בקלפי הישראלית, כל התמונה הייתה אחרת.

ישראלים רבים מנשוא פנו גיירודקה, וגם יהודי רוסיה אורסה אותה מאוד. אני חוצה את גשר הברזל הענקי על פני ההרס, ממנהם לבריקלין, ומחרה במנישה המוזמנת לי באורסה הקטנה.

אני נזכר במנישה אחת שאירעה לי לפני שנים, בדומה. חורמתי שם למען שבו שרו מהגרים מרוסיה בדרבם לארצות הברית. שליח ישראלי יקישו לומר כמה מלים מבני היהודים האלה.

בן, הם לא יעלו ארצה, הם ימשיכו לאמריקה, אך חשוב שישגשו במספר עברי, אולי משהו מעט נימה לבוא... הם כבר את יהודים...

אמיתי לו, שאינני רוכב רוסית ולא יידיש. הוא אמו לי שיתרגם אותי, מלה במלה, ואני עייף וחוסר גנואלי, נבונותי לחדר שבו הצפצפו בעשרים גברים וגשים ומיפתי להם על "הארץ", על הספרות והתיאטרון והחיים המוסקליים והם שאלו שאלו שנות. היה שם גבר בגיל העמידה שנראה לי במי

בארוץ, אשתו אסטמסית והאקלים אצלנו יזיק בבריאותה. בן, חלומי היה לבוא ארצה, אך החיים, אלה יודע, רצו אחרת, וצריך לומר את האמת לא לזמות אותך...

מי יודע, אמרתי בליתי, אולי אפגוש ב-אורסה הקטנה גם את "מפד" הילדים הזה הכותב היום מפרסם לילי ברדייטון בן וקוני איילנד הכמוסה.

בחוצות אודסה הקטנה

החלום האמריקאי של היהודי הרוסי נסגר באודסה הקטנה, בברייטון ביץ' • המשורר חיים גורי מתעד את החיים שם. גלות רוסית בניו יורק מנוכרת וזרה

אורי, ישראלי צעיר העושה בשליחות רישמית בברייטון. יחורי רוסית. בין השנים 1881 ל-1925 צלחו את האוקיינוס בדרכם לאמריקה בשני סילוני יחורים. רק 3.5 אחוז מן השלל הגדול הזה הגיעו ארצה. אומרים שהיום חל שיפור בולטות לטובתם הם אינם "גורשים" הם פשוט מגשימים חלום ישן, העובר מרור לרור, לבוא לאמריקה, לאלורדור, ארץ הותב טובה.

היה זה חלום של גלים, ובאשר נשאלה שאלה נוספת, הנוספת בפרססורא של "הבית" היום, קם האיש בשדר נחש וחלל צועק ברוסית מנהמת לב. לא הבנתי ולו מלה בשפת הפרוע.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

אני נזכר לי כי האיש אמר כזאת. אנתוני חוריס אנתוני מנוחלים בא אליו ספר מארץ ישראל אנתוני מבלבלים לן את המוח בשאלות אידישיות במקום לומר: לי שאנתוני חוריס, שאנתוני מנוחלים, שם צעקו "שלח את עמי" אך הם רגלנו אפילו לא דרכה על ארמט ארץ ישראל.

כבוד הרבנית

כמה שעות במחיצת אביגיל רביץ, 49, אשת הרב אברהם רביץ, הח"כ החדש מטעם "רגל התורה". לא רק עזר כנגדו

אביגיל רביץ, חצולום: אויל יצחק. לפני שאירחו את החילונים הראשונים, הבינו את החילונים, למעשה היו תקלות מכיכות

שושנה חן

ב ערב שבת לפני שבועות אחרים, כשפתחו בני משפחת רביץ את דלת ביתם, עבר בפתח שליח עם דף פרטים נדל. ליד הדלת צמודה ברכה לכניסה מסוגית ושמעון פרס לנישואי הבן. מתי היית מקבלת דף משמעותי פרס אלמלא הבחירה? צוהרת אביגיל רביץ, אשת הרב אברהם רביץ, חבר כנסת של המפלגה החרדית החדשה "רגל התורה".

מאז הראשון בנוכח, השתנו חייה. אס ל"ל ילדים, כבר עברה זמנים קשים, אבל תפקידה מן היום, פחות ניהולי ויותר חינוכי. לא ידעה מימיה, היא אומרת, שני מכשירי הטלפון מסתירים. פעמון דלת הכניסה מצלצל, תיבת ההואר מתפוצצת ממכתבים. זרים נכנסים לחייה משלוחות של עסקים. איומים אנונימיים. שלוחת 1,200 הונגה לתחנת הבן - הגיעו 2,000.

כשהושבע הרב אברהם רביץ כחבר כנסת חדש, ישבו אביגיל והילדים בסלון ביתם הירושלמי, צעירים לרוב, שעתידם לאחר מכן, הולידו את בנם החמישי לחופה.

אבל התלכתי שזה לא הוגן כלפי החרד, שישב על סיבירי עד שתתקדם המהפכה, ולא כלפי הילדים, שהיו צריכים להתגבר ולהתבונן. אחרת.

אביגיל רביץ, ילידת ארצות הברית, בוגרת "הגשר קולג", הוקדתי בהיסטוריה ובספרות אנגלית, וחלישה כבר מזמן, באופן מודע ושקול, שהיא עקרת בית. לא מנישה צויד להתגבר.

שנים עשר ילדים. חמישה נישאו, שבעה עדיין בבית. חמישה בנים, שבע בנות, ושבעה נכדים. כשמתכנסת כל המשפחה סביב שולחן העד העגול כסלון היריה והמרחב בשכונת בית ונו בירושלים, מפכים שם 27 איש. אנו לא צריכים לקרוא ספרי פסיכולוגיה. יש לי הכל בבית. מודים עד כמה כל אחד מהם הוא אישיות בלתי עצמו. אנו לא פשוט, להפך, כזו אנשים שנתנו.

המבור, משך ב" 28, אס לנישואי, אברך בלול, יחושע, 261, אברך ואס לשניים. לאה (25), אס לזרבע ואשת אבדך, שמשון (24)

נישא לפני שבועיים, גם הוא בן ישיבה דבקה (22), נשואה פלוס תינוק בן שבועיים. שה (18) וגולדי (17) תלמידות במיד, יצחק (15) כישיבה קטנה מלבי (13) בביתחן. אחרים שמיצו את כל שמות הפנים והחיות, נולדו ישראל מאיר (11), שנישא על שם החפץ חיים, תמר (9), חקטנה מריס, בת 7, חלקם בה שיער ועיניים כמו האב, אדיס ידשו מאביגיל את העיניים הנורולות, הבצלתידיקות ובלם, מעורבים בחי הבית הנוסף הזה. ילד שגדל במשפחה גדולה מקבל במובן מאליו הרבה אחריות, יומה לא יצאו מהבית לפני שישירו את החרדים. גם הקטנים והגדולים מביקנה שצדירות כבוד, שתלבושת מוכנה אס יש צורך. תגדנה ותלצה. אני לא צריכה לומר להן, יפתחו משרד, ירא מהחר וירצו למכולת. הגדולים מעורבים בפעילות ופוליטית של המשפחה. כשהתחילה "רגל התורה" להתבשל, ישבו עם הילדים, שאלו מה רעם.

ולדת ארצות הברית, בוגרת "הגשר קולג", הוקדתי, החליטה באופן מודע ושקול להיות עקרת בית, שנים עשר ילדים

אולי יפיע לפשטות, אולי ללימוד. רבנות הגדולות הלכו למטח המפלגה. שה בת 18, שהכניעה בפעם הראשונה, עשתה נפשות בין התבחר. עוד לעשות חזני בית, באר החר, הכל, והטענות הפשוטות.

מיד לאחר השבעתו של הרב רביץ כחבר כנסת, פנתה אליו משלוח נדירות מארצות הברית וביקשה להפגש עימו בביתו. הרב רביץ נועץ בבניו ובנורוים. אמרו לו, שביכו. בחוריו אולי לא יראו בעין כל כך שורה מפגש עם נדירותם בלבד, אבל אס תבוא משלוח פערות של אורחונות, קונסטימיכים ורפואים, יראו החרים אחרת. זה מה שעשה.

הם מעריצים אותו. וא המלה האורדנה בבית כשהיו קטנים רחץ אותם, חילל אותם כלים לא הריח אף פעם, מעורב מאור, כעית

הינך. העידוד שלו חשוב להם מאוד. בעדות, אנו מלבנים כידר. מנמים לזכור אף היה בהריון ילדים.

היו ימים קשים עם הילדים, רובם נולדו בחורף, גרנו שנים בדידה בלי הסקה. אבל אס מצליחים לראות מעבר לחתולים, לבקבוקים, לקימה כלילה, זה מחזיק את הארץ בתקופות הקשות. אני מוצאת שהתקופה הבי קשה של חיי לא היתה אן, כי אס בערב חבדירות. המתה, הרבנים הלא ימים שהתעוררו. הפלפונים האנונימיים. הילדים שאלו מה רוצים מאיתנו אמרתי להם מי שצילצל ואיים הוא בחורא ארם חולה, אל תתייחסו.

היא מנסה האנשים שפולטים כך רגשי נחיתות כלי שהם מתכוונים לכך. אנו מנסות בסלון ביתה בירושלים, יום למחנה ההשבעה והחמנה. הבית נקי למשעי. אין עזרות. הכנות הגדולות עוזרות, למרות שאני משתדלת לא להעסיק אותו יותר מדי באמצע השבוע. בשבת, לעומת זאת, הן לא נותנות לי לוקס מהשולחן.

שלושה ימים לאחר הראיון, אמורים היו להגיע לביתה 120 אורחים לשבת השבע בבית. אפילו את החלום אפתה בעצמה. התחילה במלאכה שבועיים מראש. לשה 30 ק"ג קמח, התחילה, קלעה לחלות אישיות קטנה והקטיאה, עד שבת, התכוננה לאפות גם שתי חלות גדולות מיוחדות. והכל בתנור ישן, שהרלת שלו נמנת בעזרת פססר שהצמידה למסגרת. מיקרונגל יוק, מרי כלים אין, וככלים חד פעמיים חזא משרבת להשמש. גראה לי עלבון למעריצים לחגיש אותם בכלים חד פעמיים.

מתורגלת באורחים. בשנפתחה ישיבת אור שמח, בראשה עמר בעלה, היתה מלאכה כל שבת בין ששה לשמונה צעירים. צעירות דות הגורדו אלה וחדשים. מי לא עבר שם מרדכי ארגון, שתתחיל לחזור בתשובה אדי שכלה אצלם שבת, נדה עדי, אריה יצחק, איקא ישראלי, על קיר המלון שלוש תמונות גדולות שציייר להם. באותה העברה אביגיל ושלושה מילדים.

לפני שאירחו את החילונים הראשונים, הבינו את החרים. לפעמים היו תללות מכיכות. פעם שאל אחי בשבת אס מותר להוריד מים בשירותים, הירדה היתה המומה. (תמשיך בעמ' 51)

מהיום הכדור כבר לא עגול

נורמיטון

לרעיון לקוחותינו חנוטלים נורמיטון 50mg 100mg מחום, חתופח לטיפול ביתר לחץ דם, בריחן באותו חרכ ומנת, אר בסרת חרשה אשר מקולת על חייהן.

אופיקום

המסיתים לשיחה עם יאסר ערפאת נגשו לפחות חמישה כתי מלון גדולים בטוניס, כשבאחד לשם במסך אנונימי. מעולם לא היה קל לקבוע איתו פגישה. עכשיו, המשימה הזו רומה למשחק אלקטרוני, עם חוקים מוכנים שאינם ידועים לאיש, אך הכל נפוסים להם למשל, ביום בו הייתי אמור להיפגש איתו, ערפאת סגיש את הצהריים עם פרו דה קוויאר, מוכיל הארם, לזכרה. כשכוח שחלה, הספקתי לרחות את הטיסות שלי לטוניס וממנה שלוש פעמים. ידעתי שאוכל להאריך את שהותי בטוניס בעוד 24 שעות, לא יותר.

שאלתי כמה מירידי הפלשתינים לרדתם - יופי או לא. אל תדאג, ענו כולם באדיבות. אבל הוספם כמה תאריכים חלופיים. מראינים. הוא עזב לשוכן לבגד, אסר אחר. או לקהיר, הציע אחר. בלילה, ההמתנה ל"קוף", כפי שהוא מכונה, נראתה חסרת סיבוי.

כעבור שעה, הייתי בכיתו של ידי, אי שם בטוניס, והאכזבה גברה עלי. ניהלנו

השחלל כ-500 בבוקר בסארי, הייתי שבו כל. אלה השעות בהן הי ערפאת את חיי, וחי נורודו אקסמריה, וכל מניסיוני נערבו בקו.

יש גם משמעות פוליטית למפגשים הליליים האלה. הם מתקשים שירות לאחר מסורות הבח של - הובלת להפחית להיות תמיד במרכז הבמה, לשמר את סמכותו במדינה שאינה יודעת דחמים. עם ערפאת, איפוא, אתה תמיד בעמדת נחיתות, וטול שיווי משקל, פחות בהר וחר וחשים מבטי שהיית רוצה להיות.

קול נוסף בחמימות תוספת ומשכנעת מעברו השני של הקו. הוא רצה לדעת מה שלומי, מה שלום משפחתי, מהי נובל להתראות. "אסר להיפגש ב-4:00", הציע. אולי חש בהתנגדותו הקריבה - באיזה מצב נפשי אתה אחרי עור שעתיים של מתחנות נטולת שינה - וחוסר מיר, כי "עריף שניפגש מחר, לאירחת בוקר". הייתי מאשר מהדעיון. אני איש של בוקר, והבמחמי מיר. עם אחר העררים שלו סיכמתי שיצלצלו אלי ב-9:30 בבוקר. ב-10:00 יבואו לקחת אותי. ב-10:30 אשע עם הירד לאירחת בוקר.

27 באוגוסט, 1988, לא היה יום בכל

ערפאת מויד וגיע, הוא מתפלל

פרופ' אדוארד סעיד, מהנציגים הבולטים של הפלסטינים בארה"ב, נפגש עם יאסר ערפאת בטוניס • ראיון, כולל שיחת הווי, לפני הגאום בז'נבה • ערפאת אכל קונופלס בתה, לפי מתכון שהמציא בזמן המצור על ביירות • "ערפאת מזכיר את גמאל עבד-אל נאסר בקסם האישי שלו, בכוח, באמנות המזימה, ובאהבה שבני עמו חשים כלפיו"

המלך של פלסטינים, פסקימילייה, דואר, עתונות, רדיו, ושיחה בעל פה. במרכז ניצב ערפאת - אבו עמר - אוהו ככל החושים, מקשיב ומתעקב מפעיל את המערכת בשלל שיטות נאותות.

התבוננותו של הוזה סלשתינית חזקה, מאז 1967, היא בזכותו, בעיקר, כסו נס הסתייכות העצובה שהצליח לגייס אצל פלשתינים בכל העולם.

בשעה 10, הוכרז שמי באולם הכניסה, וצער גדל גוף כהליפה אסורה. בהירה כמנהיגים של הפלשתינים, התמקדו בו כל הצפיית. הייתה תחושה בדורה שעל פלשתינים, כראשית אשם, להכריזו על

הימים. קודם לכן, באותו חודש, הבדי המלך חסין בדמססיות על ניתוח הקשרים עם הנדה המערבית. הוא לא קיבל על כך תאנו מארה"ב או מישראל, למרות נסיונותיו המוצהרות לכיחון. מאו תחילת האנתרופארה, כאקסטר, אי אשד היה למצוא אי פלשתיני שיהיה מעניין בחסין כנציגו. אבל, אסילו כשהשליך את הכרזו למגרש הפלסטיני, הבע חסין את השילוב המוכד של נרננות ואינטרסניות ובה כי ציפה שיומנו אותו לחזור, ששימש אותו בעבר.

עם ידידתו של חסין, עלי ערפאת, עתה כמנהיגים של הפלשתינים, התמקדו בו כל הצפיית. הייתה תחושה בדורה שעל פלשתינים, כראשית אשם, להכריזו על

ערפאת המוכד כנציגים, אך מלבד זאת היה לכתב בפקידה. הוא הגמשים שלו הביאו לו במהלך האירחה. הוא לכש אורכילוצבאי נטול דרונות בצבע וזה, שגותו וכפופתו כקפידה. הביטים שעל חזהו היו מלאים כסמכות ובכסמיות בצבע כהול. ובשילוב השמאלי היו אריבעה חריצים שהכילו אופט מעניין (עבר אספן עטים שכמותו של עטים אחר מהם היה "הטרסר").

ללא ענה לי, ותעיק את ידו כמחזות מחזה לכסן. זה בגלל מה שאני לובש? ערפאת הוא איש קטן מאוד, למעשה - גובהו 165 ס"מ, משקלו 65 ק"ג - אבל הוא משרד שילוב של נוכחות מוצקת וחיונות. הוא נקור, מאור, תנועתיות ורעיונות ואפילו

המלך של פלסטינים, פסקימילייה, דואר, עתונות, רדיו, ושיחה בעל פה. במרכז ניצב ערפאת - אבו עמר - אוהו ככל החושים, מקשיב ומתעקב מפעיל את המערכת בשלל שיטות נאותות.

התבוננותו של הוזה סלשתינית חזקה, מאז 1967, היא בזכותו, בעיקר, כסו נס הסתייכות העצובה שהצליח לגייס אצל פלשתינים בכל העולם.

בשעה 10, הוכרז שמי באולם הכניסה, וצער גדל גוף כהליפה אסורה. בהירה כמנהיגים של הפלשתינים, התמקדו בו כל הצפיית. הייתה תחושה בדורה שעל פלשתינים, כראשית אשם, להכריזו על

ערפאת המוכד כנציגים, אך מלבד זאת היה לכתב בפקידה. הוא הגמשים שלו הביאו לו במהלך האירחה. הוא לכש אורכילוצבאי נטול דרונות בצבע וזה, שגותו וכפופתו כקפידה. הביטים שעל חזהו היו מלאים כסמכות ובכסמיות בצבע כהול. ובשילוב השמאלי היו אריבעה חריצים שהכילו אופט מעניין (עבר אספן עטים שכמותו של עטים אחר מהם היה "הטרסר").

ללא ענה לי, ותעיק את ידו כמחזות מחזה לכסן. זה בגלל מה שאני לובש? ערפאת הוא איש קטן מאוד, למעשה - גובהו 165 ס"מ, משקלו 65 ק"ג - אבל הוא משרד שילוב של נוכחות מוצקת וחיונות. הוא נקור, מאור, תנועתיות ורעיונות ואפילו

ערפאת סעיד

2,000 למנות בוקר, הייתי שבו כלי. אלה השעות בהן חי ערפאת את חייו. עם ערפאת אתה תמיד בעמדת נחיתות, וטול שיווי משקל, פחות בהר וחר וחשים כלפיו

אני לא מכין איך אתה מצליח לשמר קצב כזה, חשתי. ברמה שאננה לא יושן, לא אוכל בשעות קטנות. כל יום אתה בארץ ארצות איך אתה שומר כזה? שפאת חשב שהתפוצצות אינה במשקמה. המצור על ביירות, הוא הסביר, רק ערפאת רכן לעברו ואמר: תחנן. אני (המתפתח) היה חסוד, ולא התפשה מעולם. אני לא רוצה להיות עוז תחנן אמיתי, הוא לא השיב כלום. ערפאת, אני רוצה להרגיש עבדו העם שלי.

אמר ערפאת עירבב את העיסה והסירי שליו כפר רגש "הבשיל ותר לגוש בוצי החרה לחלוטין לא מגוה. התבוננות את זה נוסן המצור על ביירות, הוא הסביר, רק ערפאת רכן לעברו ואמר: תחנן. אני (המתפתח) היה חסוד, ולא התפשה מעולם. אני לא רוצה להיות עוז תחנן אמיתי, הוא לא השיב כלום. ערפאת, אני רוצה להרגיש עבדו העם שלי.

ערפאת המוכד כנציגים, אך מלבד זאת היה לכתב בפקידה. הוא הגמשים שלו הביאו לו במהלך האירחה. הוא לכש אורכילוצבאי נטול דרונות בצבע וזה, שגותו וכפופתו כקפידה. הביטים שעל חזהו היו מלאים כסמכות ובכסמיות בצבע כהול. ובשילוב השמאלי היו אריבעה חריצים שהכילו אופט מעניין (עבר אספן עטים שכמותו של עטים אחר מהם היה "הטרסר").

הוא ממקד את חזונו כנציג אינטימית. מקרין לבניסיון חזונו של חשיבות ודאגה שמבטלת פערים בטעמו ובכוח. ראיית אותו, עם זאת, גם באסיפות בהשתתפות 20 איש, או 300,000, הוא כושר שליטה בלתי ייאמן. אצל ערפאת, זה מתחיל תמיד בחיבורים ידידותיים, שבוללים הרבה חיבורים, נסיקות והחזקת ידיים. אחר כך הוא קוטע, מקשה, שולט בכללי הטקס.

למבקר, כשאני מצליח לשכנע, הוא הופך חיאטרלי. יש לו מיגוון הבעות שיכול להתחרות באלה של שחקני כמה גדולים: השתאות, ועם מוסרי, בעם, ברק, קסם מסורבל, והוא שולף אותו בזו אחר זו, במהירות מרהיבה. אסור גם לזלזל בכוח ההתמדה שלה. הוא תמיד מניע ראשון, תמיד עוזב אחרון.

אבו עמר אינו נואם גדול. המסורת הערבית המודרנית נתנה עיסודי כבוד לנאמים מבדיקים רבים, שידע להפנט קהל אלפים בעזרת האוצר הערבי הגדול ביותר - השפה. ערפאת מוכיח את גמאל עבד-אל נאסר בקסם האישי שלו, בכוח, באמנות המוסים, ובאהבה שכני עמו חשים כלפיו. ההבדל הוא, שנאסר היה נואם בחסר עליון. נס חסין מטיב לנאום מרעפאת. הערבית של ערפאת מנוסחת, ודוידה באותן טעויות שערכים אוהבים לתור אחריהן. אבל כשיחית פנים אל פנים, אין לו מתחרים.

אמר ערפאת עירבב את העיסה והסירי שליו כפר רגש "הבשיל ותר לגוש בוצי החרה לחלוטין לא מגוה. התבוננות את זה נוסן המצור על ביירות, הוא הסביר, רק ערפאת רכן לעברו ואמר: תחנן. אני (המתפתח) היה חסוד, ולא התפשה מעולם. אני לא רוצה להיות עוז תחנן אמיתי, הוא לא השיב כלום. ערפאת, אני רוצה להרגיש עבדו העם שלי.

ערפאת המוכד כנציגים, אך מלבד זאת היה לכתב בפקידה. הוא הגמשים שלו הביאו לו במהלך האירחה. הוא לכש אורכילוצבאי נטול דרונות בצבע וזה, שגותו וכפופתו כקפידה. הביטים שעל חזהו היו מלאים כסמכות ובכסמיות בצבע כהול. ובשילוב השמאלי היו אריבעה חריצים שהכילו אופט מעניין (עבר אספן עטים שכמותו של עטים אחר מהם היה "הטרסר").

ללא ענה לי, ותעיק את ידו כמחזות מחזה לכסן. זה בגלל מה שאני לובש? ערפאת הוא איש קטן מאוד, למעשה - גובהו 165 ס"מ, משקלו 65 ק"ג - אבל הוא משרד שילוב של נוכחות מוצקת וחיונות. הוא נקור, מאור, תנועתיות ורעיונות ואפילו

**מרכז תיירות ומרפא
טבריה**

**חגגות המלוות
טבריה**

חדש מפרומין: עוגיות ממולאות קרם קרמוגית

הפיתוי הוא במילוי

ברחמין

כל עוגית קרמוגית

נורית בתי'ער

עוז עוזיאל, תצלום: מנחם עוז

ק

רני לייזר צבעוניות פילחו את האוויר. רצונו על מסך לבן, צילי הפולנו מתוך יבנני אוניטין של צייקונסקי בקעו מכיוון התזמורת הסימפונית ראשון לציון, בניצוח שמעון בן. ורשו לתוך משקף הלייזר. שרון עוזיאל נובתרה בתואר תגלית השנה. צלם האופנה מנחם עוז קיבל ציון לשבח עשירה אופנאים מהשורה הראשונה השתתפו בתצוגת אופנה ממוארת.

יותר מאשר לרונגמנות, הוקדש הערב לצלמי האופנה מימי נוס, גצינת השבועון "לאשה" וסוכנות הרונגמנות "לוק", שיומו את התחרות: "מטרת האירוע לקדם את אמנות הצילום בארץ, לספק דרך חדשה של רונגמנות, להעלות על נס את עיצוב ויצור האופנה הישראלית, גישה שונה לנושאי הרונגמנות, הצילום והאופנה. הכרת קודקוד, שהבינה את חשיבות העניין, גורמתם לטבע.

הכוננים שליד חיסה. נפסע ממשיחקי אור בספירה עתיקה וחלודה שריס פלט, המצלמה העניקה לו, לרבריו, ממש כחמו. מצלמה רומה, בז צילם את שרון, נמלה לו כיום הצילומים והוא לים.

תצלום של צלם האופנה מנחם עוז זיכה את שרון עוזיאל, 17 וחצי, בתואר תגלית השנה של השבועון "לאשה" ושל סוכנות הדוגמניות הבינלאומית "לוק" • גישה שונה לנושאי הדוגמנות, הצילום והאופנה

עוזיאל נחשפת מיסוליוס על קטימה יסודות בשמלות ערב של עורד נרא. תצלום: אסנת קרסנצקי

תגלית השנה

אצל אביבה פריס, שם המשחק היה שרון, מעל אלום. צוזארן מתחרה שחורה צף מעל בלייזר פקסיפה. בכתול לחצות. שטליות נצמדות שמצמיתות וולנים ורמאטיים היוו הסטע של יקאית גוטמריק. גוטסקי, אילו יוכל בסוף, השקע את הצופים בתערוכת של צייקונסקי. פאנני על האוזן, ורקמות סרט ספיריט על חגמניס.

אל שטמנות. אחרי כך לא אוכלת יומיים ובאח להצטלם. יש לה מנים מצוד פוכים לתצלומי איפור נחם. על המשקל שלה היא צויבה עוד לעבוד.

תצלומה של שרון עוזיאל נכח עזיז שרון עוזיאל, 17 וחצי, זיכה את שרון עוזיאל, בתואר תגלית השנה של השבועון "לאשה" ושל סוכנות הדוגמניות הבינלאומית "לוק".

אירוע הבחירה כלל אירועי שייח תגיית אוז כרמס פילוח כפפה עיקרית. תוע שרה כנביע שוקולד ברברפת. המחקר החשקו משה כס, מחזיק, החזיקם לחתוליו בחירת תצלום הרונגמנות ביד. תהלה. למרות הקליפיות אין רוסציה, אין סוציאליזם ואל תחיו חדים.

ל יום שבתון דעוה אחרת

"אינטרוויסטה", סרטו החדש של פדריקו פליני, מחווה ל"צ'ינצ'יטה", עיר הסרטים האיטלקית, במלאות לה 50 שנה. סרט אהבה לקולנוע, לגיבורים המעוותים, לכוכבות הגדולות מהחיים. לכל מה שאוהבים אצל פליני

האחרון של פליני

נחמן אינגבר

מה פשוט יותר מאשר לחבר את השנים יחד ולקשם מפליני שיעשה סרט על האולפנים לרגל יובלם?

הקולנוע מתחיל מתרש. כמו תמיד. על אסם חומתם של כל אלה שמתגבלים לו.

אחת לבמה שנים, נושם פליני את הנושאים הגדולים והחשובים. את אמירותיו החינניות מריחות על הארס וגורלו. את התיאור העששני של ה"הולצ'ה ויטה" (החיים העובדים, שם אחר מסרטי, שהפך מושג בכל השפות). את משליו הקשים על התמודדות החברה האנושית. את הסרטים חמורי הסבר כמו "סטרק", "קונורה" והספינה שטה. את שברי הוברנות, האמיתיים או המדומים, של חייו, ילדותו, הרמויות המודעות שפגש, כמו בסרטים "רומא", "וברנות", "עיר הנשים" ו"ג'ינג'ר ופרד". ואז הוא יוצא להרפתקאה קטנה, מודרנה, בלתי מוגדרת, בדרך בלא אל נכחי הלא-כלום. אל המגשג המשכר עם בני האדם המודעים שלו. עם מלפוזות וסרטים של הסכר, עם רבנותיה של החוויה האנושית. כך יצא לפני כמה שנים אחר ליצני הקרקס. הוא חיפש אותם בקוסמים פעילים, בנתי אבות, על אחרי צילומים של קולנוע בארכיונים מצולמים ופזורים של העבר. אך בעיקר, ברמיזתו שלו. כי הוא עשה גם הפעם, בסרטו האחרון, "הראקלי" (אינטרוויסטה).

50 שנה מלאו לאולפני הסרטים הגדולים ביותר באירופה, אולפני "צ'ינצ'יטה" ועיר הסרטים. היה זה ניסיון מגלומני וראשוני של מוסלמיני בשיא בוח, לתחרות בעצמה הכלכלית האמריקאית. להיטלר היה או אולימפיאדה, למוסלמיני תהיה איומה אימפריה קולנועית.

50 שנה של תסאורות קרען ענקיות, של כימאים עריצים ואליהם שמנסות ומורקות, של גלאריאטות וגייבדי חיל, והעצה עיוורת ליוש ולבח הניסיונות של כערות תמימות ונעדים מתבגרים. 50 שנה של התרחבות והצטמצמות, של טוב דע, של חורבן אחרי תסצות ושל אועקות מסני פצצות של אירטוני טרור. עד למצב של היום - שיער הקולנוע האטליקי, על רקע עשירות רשתות פרטיות של סלחוויה ממסדית. מצב של עזובה וקפילה.

למעלה מ-30 שנה חי בכר פליני בתוך העולם הקסום, המלאכותי והתולש של אולפנים אלה. הגיע אליהם 14 שנים לאחר ייסוד האולפנים. הוא כמעט ולא יוצא מהם כדי לצלם את סרטיו. למע לא לצלם בעולם המציאותי, כאשר העולם שאפשר לבנות בתוך האולפנים יכול כל כך, והרמיון מאשר לבנות בהם את כל האשליחות?

כאלפנים, רגועי הימים ביהוד. משם הוא טווח את המידע המופל של קוריו, לומר אחת, ובה כאוסקים, כבש את העולם או

מי שביקש זאת מפליני היה המפיק איברהים מוסה. קח את צוותי הקבוצ, אמר לו, ובנה את עולמך הקסום, המשעשע, הגרנדסקי, את רגעי הקסם האסייניים לך, את אהבתך הנאשט לקולנוע. ובמובן, את שנתך לסלחוויה.

פליני נענה לאתגר. תב על רגעים יפים יותר ויסיים פחות, על מציאות וחלומות, אך בעיקר - על אהבה טהורה ובה לקולנוע. על מכובות הקולנוע המשחקת עצמן עד יותר נדירות ממה שבתכנים עליהן סובני יחסי הציבור שלה. על הזמן החולף, על קונתנו ותעוהינו. ועל הכוכבות המולטות ברמותה של אנטה אקברג, אליהן נעוהינו, או ועכשיו. וגם על נסיעה בחשמלית לאלפנים בימים ההם, על החברים, החלומות, האהבה, על הנשים שחזו בחדר לסרטי, על בני אדם. היש נושא מדתך מזה לקולנוע?

קולנוע זה אמריקה, דבר ידוע. האמתלה לעשית הסרט הזה תהיה, איטא, סיפור על בימאי גדול, סליני, המתבגן מרט על פי אמריקה של פרנץ קפקא. רעיון אידיאלי? נכון, לכן הסרט הוא לא נעשה.

או יוצאים לדרך. חברים, טווי חלומות כצוותא. יש רעיון, יש מבין, צריך שחקנים. ברור לאולפן פוגשים חברים משכב, נזורים בעבר וחלמים על ימים יפים יותר, כאשר היינו צעירים ויפים. רצף של אסוציאציות, ביגל אצל פליני. ודונוצאה סרט משעשע, מצחק, מלא רמויות אנושיות מעוותות, חודר אהבה עזה לקולנוע כאשר הוא המגדלת לסרט ניתנת על ידי צוות סלחוויה יפאני, המתורצץ אחרי סליני ושואל אותו את השאלות הבנאליות ביותר ברצינות תוהמית, העומדת בניגוד לכל הבלאגן המשעשע מסביב.

פליני כבר עשה שני סרטים על עצמו ועל עבודתו בבימאי עבר הסלחוויה, וקרא להם "מימוני של בימאי", הסרט "הראקלי" הוא, לבאורה, מימוני של בימאי 5. השאלות שהוא נשאל מאספרות לו גם לשחזר את סרטיו שלו, כמו הסיפוש המשעשע, העצוב עד עמקי הלב, של מרצלו מסטרויאני, עם הבוכבת הגדולה של סרטים, "הולצ'ה ויטה", אנטה אקברג. מושא חלומות נעוהינו, האשה הגדולה מן החלומות, היים אשה וקנה, שמנה, עזה עם כלבים איטננים בחוליה בעיבורי רומא.

בסרט משתתפים כל אנשי הצוות האמיתיים של פליני, שעברו כיכורת דרך ארכה איתו בכל סרטיו והמשחקים את עצמם. כיוון שתחשוב שבהם, המלחין נינו רוסה, שבלעדי פליני אינו פליני, בכר אינו איתנו, משמש מסקול הסרט מחוץ לאחור המלחנים הגדולים ביותר בחולות הקולנוע.

פליני לא מססיק להרהים, גם באיונות שהוא נותן לעיתונות, כמו הראיון האחרון שנתן ל"אינטרווי", שקטעים ממנו מתפרסמים להלן. אפילו בשמירכה בפולחן הקצור במעט, של ראיון על סרט הזה עתה השלם, או על סרט שהעבודה עליו רק מתחילה, ואם מבנים לעניין כללים חדשים.

למה אנשים ידעו לראיון אותו אם הייתי יכול לבטא את עצמי באמצעים אחרים, האם הייתי עשה מרטים הם שואלים אותי כל מיני שאלות שלא מעניינות אותי, ומתוך נימום אני מנסה להשיב על זה. אני אומר רבים טיפשים, שטויות, רבים שבהם אני בכלל לא מאמין. הרעות שלי על הרעב בעולם או על הפצצה האטומית באמת לא מעניינות איש. וככל שאני מווקן, אני מכין שאני מבין פחות ופחות, ואני מאושר בתוך חוסר ההבנה הזו.

הספרות ג'ימין גריד היא ידידה ותיקה של פליני, ובשאר היא סילפנה אליה האמה לו כי היא רוצה לעשות עימו ראיון עבור "ג'רמין", אך את מעלה ברעך שאני אגיד לך לא?

אבל פדריק, אם זה משעמם אותך, לא נעשה את זה. איך את יכולה להגיד דבר כזה? שיהיה לי משעמם לרבר עם ידידה ותיקה במרוץ מה שלומך? אני מזרקת, פדריק? אבל איך זה יכול להיות? את סכרת גיל כמו הגנעת, עתיקה בארמה עצמה, את לא יכולה להרקי?

עילת הראיון עימו, שנעשה במקו, הייתה תחילת העבודה על סרטו החדש, 24 במרץ, קולו של הירח, אבל מעצם העבודה שזה היה ראיון, חברים נגעו באינטרוויסטה.

אני אספר לך את הסיפור על החציל, כי אני ממש חסר בושה, וגם כדי שיהיה לך משהו פיקאנטי בשביל הראיון שלי. בתים שלי לא אכלתי חצילים. לא מומן, נסיתי לאכול פטריות חצילים. אמרתי לעצמי כי אחרי 50, 60 שנה, זה ודאי כבר עבר. אני מבוח שואלי הייתי מצליח לאכול לגעת בזה. את ודאי שואלת את עצמך למה טוב, כשהייתי בן שבע או שמונה, הייתה לנו משתתת בשם מרסלה. היא הייתה בחורה חסונה, חזקה, יום אחד הייתי נחלה ונאצתי לבית. כל בני המשפחה יצאו. אני אגדה למרסלה לתת לי מיץ תפוחים ולברוק את חותם שלי מעל לעץ.

ג'רמין? כנראה. מתאם התעודות, ודגשתי כי כברה על הצצה שלי. אחר כך היגשתי איך היר שלה נתחבת מתחת לפיגמה ונונקת באבר שלי. הסתכלתי בזה כלי להבין בלל מה היא עושה. אחר כך היא לקחה את זה למה. אני לא ידעו בדיוק מה הרגשתי. רק המחנתי בתימתון שהבנתי. הוא מתחיל לגרול.

מתאם? כאילו עלה ברעתה איזה רעיון מיוחד. היא יצאה לרגע החוצה וחתכה עם חציל. היא רחפה את החציל בין רגליה.

לא סיפרתי את זה אף פעם, בגלל שלא חו לי מילים מתאומות לבן. וזה מה לאחור מבן היא מולקה מתכית. ואני לא מנסה לגעת בחצילים.

אחרי כי בימאי הקולנוע הנדירים ואולי היחיד, שפניו מוכרים אפילו לילדים קטנים.

זה לא כל כך בגלל אני נשוי לשחקנית מפורסמת ואהובה מאוד. אני חושב שההבנה אנשים מזהים אותי בתור הבעל של ג'ולייטה מסינה. הסרטים שלי לא מופלאים. אני לא מרד. על "לה סטראדה", "הולצ'ה ויטה" או "שמונה חצי", הסרטים שעשיתי מאוחר יותר מופלאים. אבל אני נחפזי לבגואי מופלא. עכשיו יש לי שם של בימאי.

מרצלו מסטרויאני ואנטה אקברג ב"הולצ'ה ויטה". החיים הצעירים והיפים

מלי, אנטה אקברג ומרצלו מסטרויאני. מנישה מחודשת

עליון: הכוכבת ממלחין פליני הצעיר, מנישה מחודשת עם עיר הסרטים

העושה סרטים שאיש לא יכול להבין, ואנשים באיטליה נהוה אוהבים את זה. - אמרתי בערב טעיתי עם גברתי אחת. מיפרתי לה שאתה עושה סרט על מהרורים והיא אמרה 'פדריקו בעצמי צריך להיות בליו בבית משומעים'.

פליני לא ידע אף נפשו מרוב עונג. את רואה הם חושבים שאני מושג, ומכבדים אותי בגלל זה. בשאני אומר שהסרטים שלי לא מופלאים, אני מתכוון לכך שאנשים מרגישים חובה ללכת לראות אותם. אחר כך הם מפרטים לעצמם 'פליני זה, מי לעזאזל יודע למה הוא מתכוון'. אל תחשבי טוה מטריד אותי. זה מתאים לי נהדר. אחרי שלושים שנה, הם עדיין מתווכחים על הסרט 'שמונה חצי'.

אני, אשקך אם אני אגיד שאני לא אוהב שמונים אותי ברחוב. כל עוד אנשים אינם אגרסיביים, זה מהנה. ובמשך כל השנים האלה, אני לא חובר סריתה אפילו תקרית אחת בלתי נעימה.

הסיפור על השוד של ג'ולייטה בכר הפך לחלק מהאגדה סביב פליני. על בעמרו המיוחד בדומא. זה קרה ברחוב. שני נערים שעברו על אופנוע תספו את התיק שלה פליני התחיל צועק, "עצור, ננכי" אחד הנערים שעל האופנוע צעק אף הוא, "עצור, ננכי".

"בלחוויה, נדהמתי לראות סביב הקבר המון נשים בוכיות, שאיש מבני המישפחה לא הכיר. התברר כי לי ולאבן, שהיה סוכן נוסע, היה בדיוק אותו טעם בנשים"

בשכר, מספר פליני. כשהגענו הביתה, ראינו איש אחר נשען על קיר הבית וקורא עיתון. למה לא תלך לטייל קצת בשבונה 'טראסטוזה' הלבית לשם, יסבתי ככה. צעיד אחר נגיש אלי. ג'ולייטה לא הייתה צריכה ללכת למיטרה, אה.

אתה רוצה את החברה בחורה בן או לא? לפחות הגיעה לבית פליני חבילה קטנה ובה כל התכשיטים שנגנבו. לחבילה צורף מתקן, 'סליחה, ג'ולייטה'.

הסרטים הטובים ביותר שלי, אומר פליני, הם הסרטים שמעולם לא נעשו. התקשרו אלי יום אחד ואמרו לי לבוא לראות את אבן, שהיה מאד חולה. אמרתי לג'ולייטה שאני צריך לנסוע לרמיני לכמה ימים, וידידתי שאשה נאה תבוא איתי. סיכנתי אותו במלון קטן וחלכתי לבקר את אבן, שהתגלע על שהיא מפעיר לי בעיסקי ואבר שאצלו הכל בסדר.

בבית כולם היו עמוקים ב, ולכן הלכתי למסעדה קטנה לאכול משה. תוך כדי שאני אוכל, בא העגלון השן והועיק אותי הכיתה. אבי מת. עסקתי בכל מילי מידורים ושנתי את החברה שהאני איתי.

מידיתי לבית המלון כדי להסביר לה מה קרה. למחרת, מלחיה, נדהמתי לראות מבין הקבר המון נשים בוכיות. נשים שאיש מבני המישפחה לא הכיר. התברר כי לי ולאבן, שהיה סוכן נוסע, היה בדיוק אותו טעם בנשים. לא היה עולה ברעתי שיש לנו כל כך הרבה מן המשותף.

בתנתי תסרטי המבוסס על חוויה זו, תושכתי שסופיה לורן תהיה הידידה שבמלון. אבל ג'ולייטה כתבה לי סכת, בשם אמי, ושיכנעה אותי שלא אעשה את הסרט.

לא אוכל לשכוח את פליני כבי שראיתי בעת ביטוי הסרט "עיר הנשים". הוא טעם כאולפני צ'ינצ'יטה ליד רומא, ששע כמו האל עצמן במעשה הבראה. "יותר נשם". דרעים קולר בדימקל, ומיר היה נשם על תפארת הסרט, העולם שנברא בדמות העולם הקיים בנפשו של פליני.

שאלתי אותו מדוע הכל חייב להיות מווייך - תמאורה של עצמי וכביש, מים עשויים מניילון, ירח שהוא בלון צף על שמים של מלסטים. מדוע הוא לא עושה את הסרט החדש שלו, בבית משוגעים שיש בו ג'ינה אמיתית המוקפת על ידי שדות אמיתיים? כי לא מוזרד בבית משוגעים אלא בבית המושגים, מליא הידיעה, לא מוזרד כנו, אלא זה חייב להיות הן. ולא מוזרד כשם שזה חיה, אלא כשזה דמויות. ואחר החדור, שזה היטה המיתר.

מקדש משהלם להודו, חלל ירד בוקרם וכן
מח. כבשיו גם חרש. במסע אפחה ליד
עמי הצל. אספדו: ירדלופמרות
מזכרים לך מהחודף שנוכל. מרד בוקרם של
חלמה עשיר אומין והכחול קלד במחזה
וק מולפים מים רחוקים. חלל חלל
מקדש משהלם, עם ירדלופמרות מרד ששוק
חם ככל.

מקדש משהלם להודו, חלל ירד בוקרם וכן
מח. כבשיו גם חרש. במסע אפחה ליד
עמי הצל. אספדו: ירדלופמרות
מזכרים לך מהחודף שנוכל. מרד בוקרם של
חלמה עשיר אומין והכחול קלד במחזה
וק מולפים מים רחוקים. חלל חלל
מקדש משהלם, עם ירדלופמרות מרד ששוק
חם ככל.

SECRET

**החברה
להגנת הטבע**

הורשת הרוחניים בה ויצבת בניה
מור, בורמה" הוא שרד ליער הצל
מנה 12,000 עצי יער, הוא יעל
נים 1909-1910 כמפלס הצלח
היה מיתת היהודים בלוי 1967
מנה קבוצת תולדה את מרבית
צילם ותשעה הנפשות למדור שלחן
לל תשואת נבחה.
ב. צוק וסניידה

- משך הטויל: כשעתיים.
- גיל המטיילים: למשפחה.
- עוזח מועדפת: חזרתי אביב.
- מדע נוסף: בי"ס שדה שווייץ.
- חובות: טל. 08-451725.
- ספרות מומלצת: מרכז שדה חולדה.
- אירועי בן ישראל: בהוצאת תחברה.
- דגות הטבע וקני קיימת לוישראל.
- (1978).

A high-contrast, black and white photograph of a stone building, possibly a church or castle, set against a dark background. The building features several arched windows and a prominent central archway. The image is heavily stylized with high contrast, making the details appear stark and somewhat abstract. The building is illuminated from the left, creating bright highlights on its facade and deep shadows on the right side. The overall composition is centered, with the building occupying most of the frame.

בשנת 1905 רבש בוק, אונגו
פלשתינה" (היום – ב"ש) 2000 דונם
רקקע גבבעט השפלה, ברי חקלא
ישוב עברי במסמך לקו הרקבת
יפו-ירושלים.
הקו התייחס לישראל פדחת את
מקרקעי המבקש ומסדה את חגולה
למשלד הארץ-ישראלי, שסנק
בתיישבות. זה הסיים בא בשנת 1907
חוקת לאומית, שקיבלה את חשם
החלטה.
במאורעות תרפ"ט (1929) חותקפה
החוק על-ידי ערבי, חשביה, עשרים
ושלושה בלתיים הגנו על המקום, אך
אפרים צ'יריק, מפקד היישוב, נהרג
והצבא הבריטי פניה את המונינים
בכות.
בחורף 1930 עלו למקום מתדש 12
יחד מרעיו, נקורונים, (ב' 1931 חם
יכד את קבוצת החלודה, שהשתייח
לגאורדיונה – מבני תצעה.
אבל במאורעות 1938, ייטשה
החוקה שוב.
במלחמת העצמאות שימש המקום
בנקודת מוצא, לשינוי, שעלו
ליהודים והצורה, לא הרחק מבאן,
הותקפה את מבצרי העיר, "שיחור
חלודה" שבעיר העתיקה ונפלו
ב"ש באפריל 1948. חתל לא ימלצו
התער, לחתל נאם בחרוש מאי
באותה שנה, אצל מכאן-הלבית שחן
את ממשלת ישראל, וכן גם הסתיים
מטע הפלמח תאיים שיחתר את מלוא
החלוד בירמלה – ערק האספקה והמים
שופרין, חלוד תצעה.

המעצמה לשלוחם מיבנים וארתי
החשיבות פועלת לשלוחם על-ידי
הרצל בחרוהו החישובית וחיבת
למנו חיובי לתולדות ההתיישבות
תולדות קקל ומחמדת שואה
וקקל חיסוריו ומימון ועיסוק
במחמדות חילובות במלום אקסר
למנו בחברת מרכז שדה הולדת
מחמ ארתי מן ישראל בחובות
מחמדת לחמדת המסע

במרכז המידע למטוויל של החברה
להגנת הטבע (רח' חשפלה 3, ת"א -
תחנה מרכזית): בטלפון 03-375-222
ניתן ייעוץ לטוילים בימים ב' -
מ' 9-13 וביה"א, ג' 15-18.

לחצו הישנה בעין שמו,
לגבעת הזאבים"
ולקונצרט הנוער המוקסימלי

בשבת, ח' כ"ד במסכת, תקנים החברה
להגן הכעב תחתן מידע וסיוורים
ביש חרזה
סיוורם, שיורכב ג"י חוגו סיוור
שורק, יוצא מבית החלל (ראח ממה)
כיע. חרזה. מיעדים השעות 10-13.
הסיוורים מיעדים לחברי החברה
להגות תלבע: מי שאינו חבר, וכל
החשם. במקום לחברות - וכל צאח
לסיוור
אם ייחד גשם, תכטלח הסיוורים ותחתן
המיוור

אודדה דקוד

יואב קומור

אני יושב ליד השולחן שלי ומנהל מלחמה עם עצמי. נראה כאילו הכל כתיים. אני מכיר את המחשבות, ואני יודע שהמלט שבקיר מתמרדר. אני מזהה את כלי הנשק, השתמשתי בהם כהלכה. אני מבין לעומק את הרגשות המושלמות שלי, אני מצהיר שתביעות לא נובעו. אני דורש משתק תור. אני מסק חוקי. אני מושת את המניעים הנסתרים שלי. אני מזהה את כלי הנשק, עשיתי בהם שימוש (וכן, רחמתי אותם בעצמי). זה מדריך לאוהב בליים אתה יכול ללמוד אהבה. הדורות. זו הטעות שלי, תמו לי לחקן אותה. אני רקמתי את התוססה ואני אהיה זה שיפיל אותה. רחמתי יד אלי, אחוז כי חזק, שמוז על הויכוח הזה.

תנו למכונה שלי לדבר אלי. תנו למכונה שלי לדבר אלי. זהו העולם שלי ואני מעמיד פנים שאני מנהיג העולם. אלה הם תי וזוהו הומו שלי. קיבלתי את החופש לעשות מה שנראה לי מתאים. הגיע הזמן למוטט את החומות שבניתי. אחוז ממלא את ההומנו. אחוז ממלא את ההומנו. אחוז ממלא את ההומנו. אני הקמתי את התוססה ואני אהיה זה שיפיל אותה.

לך על מה בדיוק הוא שר, בשיר הזה כמו ברוב השירים, על עצמו או על דמות של מדינה שהוא בוחר ללבוש, או אולי על שווים את מלא תשומת הלב וההקשבה שלך, אם הנך מאלה שתקליטי רוק חרשים נדיין עושים להם משהו, אם נדיין הנך מאלה שמחפשים תקליטים שלמים ולא מסתפקים בקטעים טובים מה שיש, כמו שמקובל כיום האלבומים כיום. רק טבסט אחד מופיע כעטיפה של "ירוק" (שהיא מבערת ולא מבוררת כמו רוב עטיפותיהם). הטבסט לאחד השירים הבי יפים בו, והבי מאמנים את השילוב בין שיריך.

התקשורתי, אך למעשה המשיכו בדרךם העצמאית, מבלי לוותר על מיתרונם. הם נדיין מאור לא "מסחריים", והם נדיין שווים את מלא תשומת הלב וההקשבה שלך, אם הנך מאלה שתקליטי רוק חרשים נדיין עושים להם משהו, אם נדיין הנך מאלה שמחפשים תקליטים שלמים ולא מסתפקים בקטעים טובים מה שיש, כמו שמקובל כיום האלבומים כיום. רק טבסט אחד מופיע כעטיפה של "ירוק" (שהיא מבערת ולא מבוררת כמו רוב עטיפותיהם). הטבסט לאחד השירים הבי יפים בו, והבי מאמנים את השילוב בין שיריך.

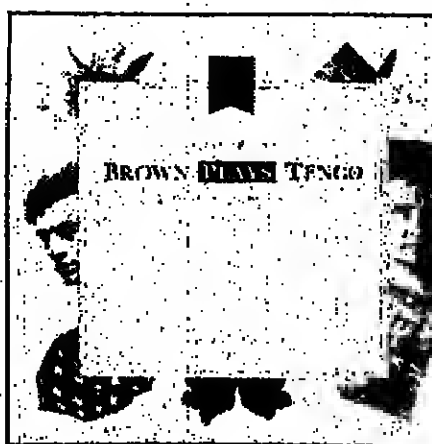
א.א.א.

על "ירוק", האלבום החדש והמצויין של א.א.א., בבר המלצתי באן לפני שבועות אחדים. סאז שמעתי אותו עוד כמה פעמים, והוא עדיין מוביל מאור, למי שמתגעגע לשנות ה-60 ורוצה להישאר גם כמסיקה של ימנו. לא רק בגלל שהצליל שלהם מוביל את "הבידור" וה"בור" (ולמרות שמתחבא "א.א.א." שונה שמשווים אותם ללהקות שנות השישים), אלא בעיקר בגלל שבתקליט הזה ישנה רוח והתבוננות, כמו במינים אחרים.

רחוק רחוק, קרוב קרוב

"יום אחד, הרבה הרבה זמן מעכשיו, תראי משהו בעיני מישור והמשהו הזה יזכיר לך אותי ואת עניי שפנים אהובי אותך כל כך. ואז, באישה מקום, רחוק רחוק מכאן, בחיך על שפתיי של אחי, תראי את החיוך הזה, את אותו חיוך עצוב שתמיד שעשע אותך אצלי."

יום אחד, הרבה הרבה זמן מעכשיו, תראי משהו בעיני מישור והמשהו הזה יזכיר לך אותי ואת עניי שפנים אהובי אותך כל כך. ואז, באישה מקום, רחוק רחוק מכאן, בחיך על שפתיי של אחי, תראי את החיוך הזה, את אותו חיוך עצוב שתמיד שעשע אותך אצלי.

החיוך העצוב שלי, אותו ואת חיוכי המסורף ההוא. "ואז, באישה מקום, רחוק רחוק מכאן, בחיך על שפתיי של אחי, תראי את החיוך הזה, את אותו חיוך עצוב שתמיד שעשע אותך אצלי."

EVER YOUNG

איוה ביי זה להאזין לתקליט חדש של דהיארס וקנים, שהיית בטוח מראש שהוא יזכה גרוע ומשעמם וגרוע וממוסתר. והנה איוה מלאו הוא יפה ומעניין ומלא חיים, ממש כמו בימים ההם, קרובים טיילט ש יאנו שוב ברחובות מושתף, תלום אמריקני, 18 שנים אחרי המאסטרס וראשון (והיחיד) שלהם ברייטה "דלה ו". מאז התקליט הראה (גם לפניו), הם הקליטו בכל מין קומבינציות ביניהם (קרובים טיילט תש"ל, "להקת סטילס-יאנו" ו"ש וקורטוב" ומבובין גם בסולנים, בכל תקליט שלהם חיו הברקות, אך לאט לאט פג הקסם שהיה בתקליטים הראשונים והיחיד ששבר על דמה יצירתית גבוהה ועל עניין וגיוון היה ניל יאנו.

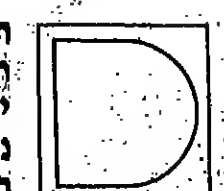
4 ימים בלתי נשכחים של רהיטים

25.12.88
28.12.88

יש לנו עניין לצמצם את מלאי הרהיטים לקראת סוף שנת הכספים נצלו הזדמנות חד פעמית זו

תל אביב: אבן גבירול 30, טל. 03-252470
חיפה: מגדל הנביאים (חנות 212), טל. 04-672585
ירושלים: שלומציון המלכה 18, טל. 02-222328
ניו-יורק: מדיסון 105 New York, טל. 02-793194
בני ברק: מחסני "דירקו" - ריחוט מתצונות, טל. 03-793194

ההרפתקה

48

(המשפט עמ' 332)

הטעם לא היה הכי ברור, וכבר עריכה של
הטעם חלל בטובת האורח, עבר ארין ישראל,
שהיה אבא מניה על קבר בני משפחה
יוזמים.

ואבעל, פנטה בסיידור...הוא עשה אז
גשלתוח חבד הפעילים, הציעו לא את המבכ
לי שיתם גברון. אמרו שיום אחד היה זה
יוון או חבר בסבתם. חזקתה לא רצית לא לה
ואז הרציתו בעל שישבו חזרה תורה.
לפניהם הלא תהפסד כל מה שבנאלי זה
ונפסח, המצא את שם פעמים, לא הורבת
ביקם כמה והתארסו. מחרף לפני 29 שנים
ניאס ובקץ הגיעו ארצה.

■ ■ ■

מאן, לא וזכרת כמה פעמים שאלו אותה
אין התחבטם בסיידור, חזרה צורה של
בדחת את אחר לא כל לשני צעיריה אורח
אז התחבטת את יודעת פחות או יותר איזה
בעל את רוצה. מצייעה לך משהו ואז
התחבטת לבדך, מה המפתח, המידות של
א.הא חלמית חכם. אמר שאת מברדת את
כל העקם מכבים, קובעים גנישה, וביני הוגו
ונוים מכבידים כעתידי. כשבידידים מכבידים
לנאום מקי, יעבור ומן רב ער שיגיעו
באשפוס האולר.

לא לרזה ישאב בסיידור, וזה מאושר
הוא אמרת. לא מתחבטת גם מישאלת כלת
והזות, ומי שירות כבאי. גיה תחבטת בלתי
אבריו...ובלל...אז עניני טקסה מאור
המבכר מלא את מברד את עולת הסיבות.
לרז, לובור, שארם שמקריש את חייו
לימור, חלל בדרד כלל מאור מוכסה,
שהה יכל לעשות קריירה בתחומים רבים.
אז מחתו על אחד וזכור תריש ששם בגלל
אנצנה עשור עות ליקים עם ישראל, שכל
עם כל שקיעים ליצור תורה. מי שלא
קסם מלמד תורה, חלל לשרת בנבאני, כי
אמנו דים מבציאות חס עם ישראל וקס
לנצח.

אזא את ילדי שהיו יבולים לעשות
קריירה את אחר מחבטת בעל רשא אנאי
ממקשת, לא כל בבור, כי כל בנור

ניהול שיווק קמעוני ■ ■ ■

[illegible]

היחידה ללימודי המשך ולימודי חוץ של הטכניון
לרכוש מקצוע משתלם

[illegible]

כולנו רוצים למצוא עבודה טובה, מעניינת ומשתלמת. אלא שהעיר המתוחכמת שלנו, המשתנה כלי הרף מהיבב התערבנות מתמדת, המקצועות מתחלפים, הזרבים של המקצועות הקיימים משתנים ויש צורך בעורך ועור ידע

[illegible][illegible]

בחירת בית ספר היא החלטה חשובה ביותר. לפני שאתה מחליט - שאל את חבריך. למד מנסיונם של אחרים!

נמשבת ההרשמה לביתות בוקור וערבד למועד יוני 1989 לכל מקצועות הבגרות, כולל: מתמטיקה מורחבת, פיזיקה מורחבת ובחי"י פסיכומטרי וריאות באולפן לבגרות. בהנהלת מחמדנס א. לחמן: 1. 80% מתלמידינו עובדי בהוצאה את בחינות הבגרות במתמטיקה במועד יוני 1988. 27% בלוי כיוני 9. 101. 2. למועד להצלחה בבחינה, (בין 8 או יותר) לכל תשלום שלם, או חוזר שבר למועד במקרה של בשלון שני, (בין 8 או פחות). 3. מ"ם מעוניינים בביתות קטנות. 4. לומדים את כל החומר הדרוש לבחינה כך שלא יורש יד מוקדם. 5. חזו בימים יחידים של משיגים התלמידים את שיעורי הבית למועד בכל שיעור. 6. כספיקה ידע קהל של חברת "קל" בבחור האולפן לבגרות כהיום האקסטנסיבי הטוב ביותר בישראל, זה שלוש שנים ברציפות. לכן, אם אתה זקוק לציונים יבוסים בתעודת הבגרות - מקומך איתנו. הנך מוזמן להתיעצות בלתי מחויבת

החלטתם:
 יח אביב:
 יח חופה 18 (בני 16 ומעלה), טל: 03-5481108, 5480818
 יח חדר מיון 16, טל: 02-22375, 222340
 יח יליג 3 (בית לית שנים), טל: 04-887411, 04-104040
 יח תעמלות 40, טל: 07-73146, 067-73146 מיום אוד מלה.
 יח קריקס שיקום השכונות, טל: 03-8398098, 8398488

החלטתם:
 יח אביב:
 יח חופה 18 (בני 16 ומעלה), טל: 03-5481108, 5480818
 יח חדר מיון 16, טל: 02-22375, 222340
 יח יליג 3 (בית לית שנים), טל: 04-887411, 04-104040
 יח תעמלות 40, טל: 07-73146, 067-73146 מיום אוד מלה.
 יח קריקס שיקום השכונות, טל: 03-8398098, 8398488

החלטתם:
 יח אביב:
 יח חופה 18 (בני 16 ומעלה), טל: 03-5481108, 5480818
 יח חדר מיון 16, טל: 02-22375, 222340
 יח יליג 3 (בית לית שנים), טל: 04-887411, 04-104040
 יח תעמלות 40, טל: 07-73146, 067-73146 מיום אוד מלה.
 יח קריקס שיקום השכונות, טל: 03-8398098, 8398488

הגמנסיה העברית "הרצליה"

אביב

מועד להשכלה בלימודי ערב
הגמנסיה העברית "הרצליה" רחוב וינסקי 106
תל אביב, טל. מחזוריים 219958, 210390
לפי מכתב קבלה
03-263111
ימונן איש חינוך והורמח
רימא: ימים א-ה בשעות 10:00-20:00

בגרות טובה

מחמטקה 5, 4 י"ח"ו
 * שיפור נור מיוחד
 * תמך למורים ובהנה
 * קורס נוסף - חרס
 (למי שהשיג ציון 7 ומטה)

כל מקצועות הלימוד
 * אנגלית 5-4 י"ח"ו * מכנה
 * מחמטקה 3 י"ח"ו
 * פסיקה, כלכלה, כלכלה 3, 4, 5 י"ח"ו
 בחור קטנות
 30% הנחה לנרשמים עד 24.12

ש"ח: סקולרית

הגמנסיה העברית "הרצליה"

הגמנסיה העברית "הרצליה"

האגודה לקידום התיירות בישראל מודיעים על הרשמה למחזור נוסף בקורס:

שיוק ומכירות

★ לבתי מלון ★ ארועים ★ סוכנויות נסיעות ★ חברות השכרת רכב ★ תעופה

הקורס שייער להכשיר את גורמי הנדל"ן המקצועיים בענף התיירות לזרועות הקרובים יופעל בסיומו עם ענן גורמי תיירות לצרכי העסקאות הבכירים הלימודים יתקיימו בחניון התיירות.

ניהול שיווק ומכירות ★ פרסום ★ יחסי ציבור ★ חקר שווקים ★ ניהול והכשרת אנשי מכירות ★ שיווק ביחול נופש ★ סדנאות ותרגילים מעשיים

התכנית מיועדת לציבור רחב של אנשי מקצוע במגזר התיירות. הקורס יתקיים במסגרת תכנית הלימודים החדשה של האגודה לקידום התיירות בישראל.

הלימודים יתקיימו אחת לשבוע הערב במרכז הקונגרסים בכפר המכביה.

בתום הקורס תוענק לבוגרים תעודת גמר מטעם האגודה לקידום התיירות שליווה תהליך הלימודים.

פרטים ורשומה: בימים א'ה' בין השעות 14.00-09.00 במשרד מ.ק.ש.ת. רח' הנביאים 37 ת"א, טל': 03-251222

גרבי ספלאש להרפתה מחשמלת

טמיר כהן (יעקבסון)

חדש

גרבי לייקרה

ספלאש קוויז צעד מובדיל

גרבי המכנס SPLASH בשילוב עם חוטי הלייקרה הן הלהיט האחרון באופנת הגרביים בעולם. חוטי הלייקרה מעניקים לגרבי ברק, גמישות ואורך חיים שאין בגרביים אחרות. גרבי SPLASH בשילוב לייקרה הן גם הגרביים היחידות המצטרפות את הרגל ומתאימות לגזרתה בזכות הרכות והאליסטיות הן מעימות למגע ואינן מאבדות את צורתן גם כשאת לובשת אותן שעות ארוכות. צייצ'י מנריק - עברי לגרבי SPLASH.

הכרזת מלך